

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 11.6.2002
KOM(2002) 290 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om finansforordning for Den 9. Europæiske Udviklingsfond

(forelagt af Kommissionen)

INDHOLDSFORTEGNELSE

BEGRUNDELSE.....	6
1. Et vigtigt element i gennemførelsen af EUF: dens finansforordning	6
2. Den politiske kontekst omkring den nye EUF: den interne reform og omarbejdningen af finansforordningen.....	6
3. Hovedelementerne i omarbejdningen af finansforordningen vedrørende det almindelige budget.....	7
4. De særlige træk ved EUF's finansielle forvaltning	7
4.1. Parallelisme mellem EUF og budgettet	8
4.2. Forskelle mellem EUF og budgettet	8
4.3. Forvaltningsmetoder for EUF	8
5. Mulighederne for at anvende omarbejdningen på EUF.....	9
5.1. Budgetprincipper.....	9
5.2. Finansielle aktører og procedurer; hvervet som intern revisor	9
5.3. Indgåelse af udgiftsforpligtelser og forvaltningsmetoder	10
5.4. Aftaler og tilskud	10
5.5. Regnskab, Revisionsretten og decharge.....	11
6. Konklusion	12
 Forslag til RÅDETS FORORDNING om finansforordning for Den 9. Europæiske Udviklingsfond.....	 13
 DEL I GENERELLE BESTEMMELSER	 15
 AFSNIT I ALMINDELIGE BESTEMMELSER	 15
 KAPITEL 1 GENSTAND.....	 15
 KAPITEL 2 PRINCIPPET OM REGNINGSENHED.....	 15
 KAPITEL 3 PRINCIPPET OM SPECIFICERING	 15
 KAPITEL 4 PRINCIPPET OM FORSVARLIG ØKONOMISK FORVALTNING	 16
 KAPITEL 5 PRINCIPPET OM KLARHED OG ÅBENHED	 16
 AFSNIT II SAMMENSÆTNING OG STRUKTURERING AF EUF'S MIDLER	 17
 KAPITEL 1 SAMMENSÆTNING AF EUF'S MIDLER.....	 17

KAPITEL 2 BIDRAG TIL EUF	17
AFSNIT III FORVALTNING AF EUF'S MIDLER.....	18
KAPITEL 1 ALMINDELIGE BESTEMMELSER	18
KAPITEL 2 GENNEMFØRELSESMÅDER	19
KAPITEL 3 FINANSIELLE AKTØRER.....	23
Afdeling 1: Princippet om adskillelse af funktioner	23
Afdeling 2: Den anvisningsberettigede	24
Afdeling 3: Regnskabsføreren.....	26
Afdeling 4: Udbetalende myndigheder	27
KAPITEL 4 DE FINANSIELLE AKTØRERS ANSVAR.....	28
Afdeling 1: Generelle bestemmelser	28
Afdeling 2: Bestemmelser for anvisningsberettigede	29
Afdeling 3: Bestemmelser vedrørende regnskabsførere	30
KAPITEL 5 FORVALTNING AF INDTÆGTER	30
Afdeling 1: Overdragelse af midler til EUF.....	30
Afdeling 2: Overslag over fordringer	32
Afdeling 3: Fastlæggelse af fordringer.....	33
Afdeling 4: Princippet om inddrivelse	33
Afdeling 5: Anvisning af indtægter.....	33
Afdeling 6: Inddrivelse.....	34
KAPITEL 6 FORVALTNING AF UDGIFTER.....	35
Afdeling 1: Generelle bestemmelser	35
Afdeling 2: Indgåelse af udgiftsforpligtelser: principper og definitioner	35
Afdeling 3: Indgåelse af udgiftsforpligtelser, når der anvendes central forvaltning.....	37
Afdeling 4: Indgåelse af udgiftsforpligtelser, når der anvendes decentral forvaltning	38
Afdeling 5: Fastsættelse af udgifter	39
Afdeling 6: Anvisning af udgifter	40

Afdeling 7: Betaling af udgifter	41
Afdeling 8: Tidsfrister i forbindelse med forvaltning af udgifter	42
KAPITEL 7 EDB-SYSTEMER	43
KAPITEL 8 DEN INTERNE REVISOR.....	43
AFSNIT IV OFFENTLIGE AFTALER	44
KAPITEL 1 ANVENDELSESOMRÅDE	44
KAPITEL 2 FREMGANGSMÅDER OG PRINCIPPER FOR INDGÅELSE AF AFTALER.....	45
KAPITEL 3 DELTAGELSE I AFTALER	45
KAPITEL 4 OFFENTLIGGØRELSE	46
AFSNIT V AFTALER I OFFENTLIGT REGI.....	47
AFSNIT VI TILSKUD.....	48
KAPITEL 1 ALMINDELIGE BESTEMMELSER	48
KAPITEL 2 PRINCIPPER FOR YDELSE AF TILSKUD	49
KAPITEL 3 PROCEDURE FOR YDELSE AF TILSKUD	50
KAPITEL 4 BETALING	51
KAPITEL 5 GENNEMFØRELSE.....	52
AFSNIT VII REGNSKAB.....	52
KAPITEL 1 AFLÆGGELSE AF REGNSKABER.....	52
KAPITEL 2 OPLYSNINGER OM FORVALTNINGEN AF EUF'S MIDLER	55
KAPITEL 3 REGNSKAB.....	56
AFSNIT VIII EKSTERN REVISION OG DECHARGE.....	58
KAPITEL 1 GENERELLE BESTEMMELSER.....	58
KAPITEL 2 EKSTERN KONTROL	58
KAPITEL 3 DECHARGE	61
DEL II SÆRLIGE BESTEMMELSER OM DE EUF-MIDLER, DER FORVALTES AF EIB	62

DEL III OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER	64
AFSNIT I OVERGANGSBESTEMMELSER	64
KAPITEL 1 OVERFØRSEL AF RESTBELØB FRA TIDLIGERE EUF	64
KAPITEL 2 REGLER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF TIDLIGERE EUF OG OVERFØRTE RESTBELØB	66
KAPITEL 3 OVERGANGSPERIODE.....	67
AFSNIT II AFSLUTTENDE BESTEMMELSER	67
BILAG.....	69

BEGRUNDELSE

1. ET VIGTIGT ELEMENT I GENNEMFØRELSEN AF EUF: DENS FINANSFORORDNING

De forskellige successive europæiske udviklingsfonde (EUF) er blevet oprettet ved interne aftaler indgået mellem og ratificeret af medlemsstaterne.

Gennem disse aftaler tilvejebringer medlemsstaterne de finansielle midler, der er nødvendige til indfrielse af de forpligtelser, de har indgået over for staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS). De tilvejebringer også de finansielle midler, der er forbeholdt de oversøiske lande og territorier (OLT) inden for rammerne af associeringsafgørelser.

Ved den interne aftale af 18. september 2000¹ oprettede medlemsstaterne den 9. EUF til finansiel gennemførelse af:

- partnerskabsaftalen indgået med AVS-landene i 2000 i Cotonou (Benin)²
- afgørelsen om associering af OLT vedtaget af Rådet i november 2001³.

I den interne aftales artikel 31 fastsættes det, at "*gennemførelsesbestemmelserne til denne aftale er indeholdt i en finansforordning, som inden AVS/EF-aftalens ikrafttræden vedtages af Rådet med kvalificeret flertal på grundlag af et forslag fra Kommissionen*".

Hvis foranstaltningerne til fordel for AVS-landene og OLT skal kunne komme i gang, er det således nødvendigt, at finansforordningen vedtages i rette tid.

2. DEN POLITISKE KONTEKST OMKRING DEN NYE EUF: DEN INTERNE REFORM OG OMARBEJDNINGEN AF FINANSFORORDNINGEN

Forslaget til den ny finansforordning for EUF er udarbejdet i en dynamisk kontekst, idet Kommissionen er gået i gang med en intern reform, der bl.a. tager sigte på en revision og modernisering af de finansielle procedurer. Et af hovedelementerne i denne proces er forslaget til omarbejdning af finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som Kommissionen vedtog i juli 2000, og som endnu ikke er færdigbehandlet af den lovgivende myndighed⁴. Det Europæiske Råd har udtrykt ønske om, at omarbejdningen af denne forordning kan vedtages endeligt inden udgangen af 2002.

Da finansforordningen vedrørende det almindelige budget indeholder reglerne for den finansielle forvaltning og kontrollen, er omarbejdningen af den uløseligt forbundet med den administrative reformproces. Hovedelementerne i denne reform kan ikke gennemføres uden en væsentlig ændring af finansforordningen.

¹ EFT L 314 af 15.12.2000, s. 355.

² EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

³ EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1, og EFT L 324 af 7.12.2001, s. 1.

⁴ Med henblik på mæglingsproceduren med Europa-Parlamentet vedtog Rådet den 22. maj 2002 en fælles retningslinje (se dokument 8730/02 FIN 169).

For flere af elementerne i reformen gælder det samme for EUF. Vedtagelsen af den nye finansforordning for 9. EUF giver således mulighed for, i et omfang, der er foreneligt med de begrænsninger, der ligger i de retslige rammer (Cotonou-aftalen, associeringsafgørelserne, den interne aftale), at tage hensyn til de ændringer, der nu indføres i finansforordningen vedrørende det almindelige budget.

3. HOVEDELEMENTERNE I OMARBEJDNINGEN AF FINANSFORORDNINGEN VEDRØRENDE DET ALMINDELIGE BUDGET

Det oprindelige forslag til omarbejdning vedtaget i juli 2000⁵ og det ændrede forslag vedtaget i december 2001⁶ tager hovedsagelig udgangspunkt i følgende retningslinjer:

Omarbejdningen af finansforordningen er en vigtig del af den interne reformproces, som Kommissionen har taget fat på. Det er således i forslaget til omarbejdning, at man finder det lovmæssige grundlag for hovedelementerne i denne reform⁷: der sker en understregning af de anvisningsberettigedes ansvar, under tilsyn fra den interne revisionstjeneste, og til gengæld afskaffes den forudgående centraliserede kontrol (finansinspektørens påtegning).

Omarbejdningen går dog videre end de mål, der er sat for den interne reform i Kommissionen. Den dækker samtlige de emner, der for øjeblikket er omfattet af finansforordningen, som jo er hovedinstrumentet til gennemførelse af alle aspekter af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, lige fra opstilling, gennemførelse og regnskab og frem til procedurene for ekstern revision og decharge. Formålet med omarbejdningen er således også at modernisere Kommissionens arbejdsmetoder for derigennem at gøre dens budgetgennemførelse mere effektiv og styrke overholdelsen af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

4. DE SÆRLIGE TRÆK VED EUF'S FINANSIELLE FORVALTNING

Inden vi ser på, hvorledes Kommissionen foreslår omarbejdningen anvendt på finansforordningen for EUF, skal der gives en kort beskrivelse af, hvorledes det finansielle samarbejde mellem EU og AVS-staterne og OLT i hovedtræk er organiseret.

Dette samarbejde har en lang historie, der rækker helt tilbage til Yaoundé-aftalerne i 60'erne og 70'erne, og der er derved udarbejdet et system for finansielt samarbejde, der er ret specielt om ikke unikt. Den kendsgerning, at dette område har udviklet sig adskilt fra udviklingen af Fællesskabets budget, og at EUF fortsat ikke indgår i ordningen for egne indtægter og det almindelige budget, har styrket denne tendens.

⁵ KOM(2000) 461 endelig af 17.10.2001.

⁶ KOM(2001) 691 endelig 2 af 10.1.2002 - der henvises her til det ændrede forslag.

⁷ Med henblik på mæglingsproceduren med Europa-Parlamentet vedtog Rådet den 22. maj 2002 en fælles retningslinje (se dokument 8730/02 FIN 169).

4.1. Parallelisme mellem EUF og budgettet

Der er umiddelbart en række vigtige lighedspunkter mellem forvaltningssystemet for EUF og det forvaltningssystem, der gælder i forbindelse med budgettet. De handlinger, der udføres af de finansielle aktører (den anvisningsberettigede, regnskabsføreren, finansinspektøren) både i forbindelse med udgifter og indtægter, er de samme, idet finansforordningen for 8. EUF⁸ bygger på den almindelige finansforordning, der gælder for øjeblikket. Et vigtigt fællestræk er, at de transaktioner, der udføres af Kommissionen i forbindelse med EUF, er underlagt de samme regler som budgettet for så vidt angår den eksterne kontrol udført af Revisionsretten og den decharge, som Europa-Parlamentet meddeler efter henstilling fra Rådet.

4.2. Forskelle mellem EUF og budgettet

Imidlertid er EUF's midler ikke opført på det almindelige budget, og den finansielle forvaltning af dem er således heller ikke omfattet hverken af proceduren for opstilling af budgettet eller de forskellige mekanismer, der anvendes ved gennemførelsen af det almindelige budget. Hvert år forelægger Kommissionen Rådet såkaldte "overslag" over forpligtelser og betalinger for det følgende regnskabsår. Hvis de faktiske forpligtelser eller betalinger ikke når op på det forventede niveau, har dette ingen retlige konsekvenser for anvendelsen af de pågældende bevillinger

EUF er således ikke underlagt de samme begrænsninger som budgettet, der er baseret på princippet om étårighed og begrebet regnskabsår.

4.3. Forvaltningsmetoder for EUF

Hvad angår forvaltningsmåden kan EUF-systemet, ifølge den terminologi, der anvendes i finansforordningen vedrørende det almindelige budget, betegnes som en meget udpræget form for "decentraliseret forvaltning"⁹. Forvaltningsbeføjelserne er således allerede overdraget til AVS-staterne ved Cotonou-aftalen. Størstedelen af de disponible midler forvaltes direkte af de pågældende stater i form af specifikke programmer og projekter. Kommissionens rolle er at træffe finansieringsafgørelser vedrørende de finansieringsaftaler, der indgås med modtagerstaterne. Derefter foregår den decentraliserede forvaltning, på grundlag af aftalerne, i hovedsagen på disse staters ansvar, idet Kommissionen dog yder støtte og udøver forudgående kontrol gennem delegationslederne på stedet og tjenestegrenene i Kommissionens hovedsæde.

Denne omfattende decentraliseringsproces afspejler den associering og det partnerskab, der tilstræbes i forbindelserne mellem AVS-landene og EU's medlemsstater. Dette kommer til udtryk i de permanente fælles institutioner og disses mulighed for, i visse tilfælde, at vedtage regler, der er bindende for parterne.

Der er udviklet komplekse mekanismer og procedurer, der endog indebærer, at reglerne for hvervet som anvisningsberettiget skal findes i Lomé-konventionerne og i den nuværende partnerskabsaftale. Det fastsættes udtrykkeligt, at lederne af Fællesskabets delegationer på stedet i høj grad skal inddrages i den finansielle

⁸ EFT L 191 af 7.7.1998, s. 53.

⁹ Se artikel 53 og 165 i det ændrede forslag, KOM(2001) 691.

forvaltning. Det gælder lige fra den fælles udarbejdelse af projekter til godkendelse af kontrakttildelinger og andre finansieringsforslag, der forelægges af AVS-statens nationale anvisningsberettigede. I forbindelse med AVS-EF-samarbejdet gælder der endvidere et særligt regelsæt for indgåelse og gennemførelse af aftaler¹⁰.

Så nært et finansielt partnerskab med tredjelande, som findes i forbindelse med EUF, ses ikke i forbindelse med noget andet udgiftsprogram, som Kommissionen forvalter inden for området forbindelser udadtil.

5. MULIGHEDERNE FOR AT ANVENDE OMARBEJDNINGEN PÅ EUF

Den finansielle forvaltning af EUF vil, i det omfang de særlige retsregler for EUF ikke er til hinder for det, blive underkastet de samme reformer som de programmer, der finansieres over det almindelige budget. I sit forslag forsøger Kommissionen således så vidt muligt at anvende de samme regler, som fra den 1. januar 2003 vil finde anvendelse på det almindelige budget, nemlig på følgende måde:

5.1. Budgetprincipper

Da der ikke findes en budgettakt som defineret i artikel 4, stk. 1, i finansforordningen vedrørende det almindelige budget, kan principperne om budgettets enhed, étårighed og ligevægt samt om bruttoopgørelse ikke anvendes på EUF's midler. Princippet om specificering (artikel 3) og om åbenhed og klarhed (artikel 5) er imidlertid blevet indført for første gang, og princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning er bragt i overensstemmelse med omarbejdningen af finansforordningen vedrørende det almindelige budget (artikel 4).

Der er dog sket en styrkelse af visse aspekter af étårigheden. Efter de nuværende regler skal Kommissionen blot meddele Rådet sine "overslag" over udgifter i det følgende år. Disse overslag skal nu offentliggøres i De Europæiske Fællesskabers Tidende (artikel 5) og skal omfatte både forpligtelser og betalinger (artikel 8 - hidtil har kun overslagene over betalinger været obligatoriske). Hver betalingsordre skal nu også angive, hvilket regnskabsår den bogføres under (artikel 63).

5.2. Finansielle aktører og procedurer; hvervet som intern revisor

Reglerne for de finansielle aktører (den anvisningsberettigede, regnskabsføreren: se artikel 10-11 og 18-37) vil være nøjagtig de samme som i finansforordningen for det almindelige budget, og det samme gælder de grundlæggende regler for fastlæggelse, anvisning og betaling af udgifter (artikel 56-69). Reglerne vedrørende behandling og inddrivelse af tilgodehavender er bragt i overensstemmelse med finansforordningen vedrørende det almindelige budget (artikel 42-48). Den interne revisor får de samme funktioner i forhold til EUF, som han har i forhold til det almindelige budget (artikel 70-72).

Udgiftsforpligtelser indgået under tidligere EUF vil fortsat blive forvaltet efter de tidligere finansforordninger, med undtagelse af den centraliserede forudgående kontrol, der vil blive afskaffet til fordel for den nye ordning (artikel 132). Den

¹⁰ Afgørelse 3/90 af 29. marts 1990, truffet af AVS-EØF-Ministerrådet, om almindelige bestemmelser og almindelige betingelser, EFT L 382 af 31.12.1990, s. 1.

interne reform vil derfor fuldt ud omfatte EUF, så der internt i Kommissionen kan anvendes en ensartet ordning for alle de udgifter, som Kommissionen forvalter, samtidig med at der tages hensyn til de særlige funktioner som anvisningsberettiget, som er fastlagt i AVS-EF-aftalen.

5.3. Indgåelse af udgiftsforpligtelser og forvaltningsmetoder

De definitioner af de forskellige forvaltningsformer, der findes i den omarbejdede finansforordning vedrørende det almindelige budget, vil også blive anvendt på EUF (artikel 13-17). Den vigtigste form er decentraliseret forvaltning udført af AVS-staterne (artikel 14). Der er også en mindre vigtig form, nemlig central forvaltning varetaget af Kommissionen (artikel 15). Her vil der gælde de samme regler for eksterialisering som i forbindelse med budgettet. Reglerne for indgåelse af udgiftsforpligtelser (artikel 49-55) differentieres efter den anvendte forvaltningsform:

- er der tale om central forvaltning foretaget af Kommissionen, gælder for indgåelse af udgiftsforpligtelser nøjagtig de samme regler som for budgettet (artikel 49-55), og de samme tidsfrister for gennemførelsen finder anvendelse (artikel 54)
- er der tale om decentraliseret forvaltning, gælder for finansieringsaftalen med AVS-partnerstaten den samme grundlæggende regel (indgåelse af aftalen senest i år $N + 1$, hvor N er det år, hvor Kommissionen indgår den finansielle forpligtelse). Desuden skal de retlige enkeltforpligtelser til gennemførelse af finansieringsaftalen overholde tidsfristen på 3 år for indgåelse af kontrakter på grundlag af den finansielle forpligtelse.

Ligesom det er tilfældet med de reformer, der er indeholdt i omarbejdningen af finansforordningen vedrørende det almindelige budget, vil gennemførelsen af disse nye bestemmelser også få konsekvenser for Kommissionens interne organisation og dens personaleressourcer. Kommissionen vil gøre alt for at sikre en effektiv gennemførelse af dette nye system, der indebærer nye arbejdsopgaver for dens tjenestegrene, både i hovedsædet og i delegationerne. Den forbeholder sig ret til at fremsætte alle nødvendige forslag, også for så vidt angår bestemmelserne i den interne aftale, for at sikre, at den kommer til at råde over de nødvendige ressourcer til dækning af administrationsomkostningerne i forbindelse med gennemførelsen af EUF.

Disse forslag skal endvidere bidrage til virkeliggørelsen af de andre mål, der er fastsat i Kommissionens meddelelse om reformen af den eksterne bistand, SEK(2000) 814 af 16. maj 2000. Formålet er navnlig, at integrationen af AVS-delegationerne i decentraliseringsprocessen skal forløbe tilfredsstillende.

5.4. Aftaler og tilskud

Det er ikke hensigtsmæssigt at anvende EUF-finansforordningen til at fastsætte de regler, der skal gælde for aftaler finansieret over EUF-midler. Af to grunde. For det første indeholder Cotonou-aftalen selv udførlige regler (bilag IV, artikel 20-31). For det andet henviser Cotonou-aftalen reglerne om aftaler til et særligt instrument, der skal vedtages af et fælles AVS/EF-Ministerråd (artikel 28 i bilag IV). I samme bestemmelse præciseres det imidlertid, at AVS-reglerne skal overholde EF-reglerne. Kommissionen har allerede fremlagt forslag til det særlige instrument for AVS-

aftaler (KOM(2002) 183 endelig af 12. april 2002). Den har foreslået at bruge den eksisterende RELEX-manual for aftaler fra 1999 som udgangspunkt for forhandlingerne med AVS-staterne. Artikel 3 i udkastet til AVS/EF-afgørelsen åbner mulighed for tilpasning af AVS-reglerne, så det sikres, at de kommer til at stemme overens med den nye finansforordning for det almindelige budget, når den træder i kraft i januar 2003.

I nærværende forslag til finansforordning for EUF begrænser Kommissionen sig derfor (artikel 73-79) til visse grundlæggende definitioner og en henvisning til de regler, der vil blive vedtaget af AVS/EF-Ministerrådet (artikel 75).

Med hensyn til tilskud, forvaltet centralt af Kommissionen, vil gælde nøjagtig de samme regler som i forbindelse med det almindelige budget (artikel 82-94). Ved decentral forvaltning, hvor det er AVS-staterne, der yder tilskud, vil Kommissionen fremme anvendelsen af de samme standarder (artikel 95).

I overensstemmelse med et tilsagn, der blev givet som led i decharge-proceduren for 2000, indeholder nærværende forslag regler om arbejde udført i offentligt regi ("marchés en régie"), hvor arbejde, der normalt skulle være omfattet af reglerne om offentlige aftaler, udføres direkte af en AVS-stat, dvs. af dets ministerier eller andre organer (artikel 80-81). Denne gennemførelsesmetode giver anledning til det særlige problem, at AVS-staterne ofte benytter sig af kontorer for faglig bistand (KFB), hvilket er tilladt ifølge Cotonou-aftalen (bilag IV, artikel 35, stk. 1). Artikel 81 i forslaget forpligter imidlertid Kommissionen til at sikre, at kontrakter mellem en AVS-stat og en KFB indeholder en række minimumsgarantier. I tilfælde, hvor Kommissionen handler på en AVS-stats vegne, vil det desuden fortsat være forbudt at benytte KFB, altså samme regel, som hvis Kommissionen handlede på egne vegne (artikel 80, stk. 3).

5.5. Regnskab, Revisionsretten og decharge

Bestemmelserne om regnskab (artikel 96-111) og om kontrol- og decharge-procedurer (artikel 112-120) opererer med de samme regler og tidsfrister som dem, der er indeholdt i den omarbejdede finansforordning vedrørende det almindelige budget.

Hvad angår Revisionsrettens ret til adgang er der, ud over bestemmelserne i artikel 115, i artikel 52, stk. 4, fastsat en regel svarende til bestemmelserne i finansforordningen vedrørende det almindelige budget, om at alle finansieringsaftaler skal give Revisionsretten ret til adgang til alle kontrahenter og underkontrahenter finansieret af EUF, og accept af denne ret er en forudsætning for finansiering (artikel 115, stk. 6).

Desuden indeholder disse bestemmelser regler for Den Europæiske Investeringsbank. Den interne aftale (artikel 32) giver Kommissionen ansvaret for at forelægge EUF's regnskab for Rådet. I samme aftale overdrages det til Den Europæiske Investeringsbank at forvalte EUF's investeringsfacilitet, herunder rentegodtgørelser (se artikel 121-128).

I artikel 9 gøres det klart, hvilke opgaver der påhviler henholdsvis EIB og Kommissionen ifølge finansforordningen. I artikel 112 henvises der til mulighederne for at ajourføre trepartsaftalen mellem Kommissionen, Revisionsretten og EIB.

Bestemmelserne vedrørende medlemsstaternes bidrag (artikel 39-41), årsregnskabet og kontrol- og decharge-procedurerne er derfor blevet udformet, så de tager højde for denne nye opgavefordeling.

6. KONKLUSION

Kommissionen håber, at der på længere sigt kan opnås en mere åben og effektiv forvaltning af EUF, hvis de reformer af finansforordningen vedrørende det almindelige budget, som der er lagt op til i forslaget til omarbejdning, også anvendes på EUF. Kommissionens sigte i denne forbindelse skal også ses i sammenhæng med en eventuel indlemmelse af EUF i det almindelige budget, en målsætning, som Kommissionen stadig forfølger.

På baggrund af ovenstående foreslår Kommissionen, at nedenstående finansforordning for EUF vedtages:

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om finansforordning for Den 9. Europæiske Udviklingsfond

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000¹,

under henvisning til Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab² ("associeringsafgørelse"),

under henvisning til den interne aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand i henhold til finansprotokollen til partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou, Benin, samt om finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke traktatens fjerde del finder anvendelse³, særlig artikel 31,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁴,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten⁵,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Investeringsbank⁶, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør fastsættes nærmere bestemmelser for medlemsstaternes indbetaling af bidrag til den 9. Europæiske Udviklingsfond (i det følgende benævnt "EUF"), oprettet ved den interne aftale mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand i henhold til finansprotokollen til partnerskabsaftalen mellem staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou, Benin, samt om finansiel bistand til de oversøiske lande og territorier, på hvilke traktatens fjerde del finder anvendelse, (i det følgende benævnt "den interne aftale").

¹ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.

² EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1.

³ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 355.

⁴ EFT C

⁵ EFT C

⁶ EFT C

- (2) De betingelser, under hvilke Revisionsretten bør udøve sine beføjelser for så vidt angår EUF, bør fastsættes.
- (3) Spørgsmålet om behandling af eventuelle restbeløb fra tidligere EUF bør afklares, navnlig for så vidt angår de nærmere bestemmelser om overførsel af sådanne restbeløb til 9. EUF, fordeling af dem på de forskellige samarbejdsinstrumenter, der er fastsat i partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (i det følgende benævnt "AVS-EF-aftalen") eller associeringsafgørelsen, såvel som de regler, der gælder for anvendelsen af midlerne.
- (4) Der bør sikres sammenhæng mellem nærværende forordning og foranstaltningerne vedtaget af Kommissionen til gennemførelse af associeringsafgørelsen.
- (5) Der bør sikres en hensigtsmæssig, hurtig og effektiv gennemførelse af de programmer og projekter, der finansieres inden for AVS-EF-aftalens rammer, såvel som gennemsigtige, let anvendelige forvaltningsprocedurer, som muliggør decentralisering af opgaver og ansvar til aktørerne i felten.
- (6) Ved sin afgørelse [...] af [...] om gennemførelse af artikel 28, 29 og 30 i bilag IV til Cotonou-aftalen fastsatte AVS/EF-Ministerrådet almindelige bestemmelser, almindelige betingelser for kontrakter samt procedureregler for mægling og voldgift vedrørende kontrakter om bygge- og anlægsarbejder, leverancer og tjenesteydelser, der finansieres af Den Europæiske Udviklingsfond.
- (7) De bør fastsættes nærmere bestemmelser for, hvordan den ledende anvisningsberettiget for EUF, udpeget af Kommissionen og ansvarlig for kontrollen med de udgifter, der finansieres via EUF, træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre en tilfredsstillende gennemførelse af foranstaltningerne i nært samarbejde med den nationale anvisningsberettigede.
- (8) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. [...] af [...] om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget⁷ bør i videst mulige omfang tages i betragtning som det centrale element i reformen af Kommissionens interne forvaltning, ved omarbejdningen af finansforordningen for EUF, navnlig med henblik på en eventuel indarbejdelse af EUF's midler i Fællesskabernes almindelige budget.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

⁷ EFT L

DEL I GENERELLE BESTEMMELSER

AFSNIT I ALMINDELIGE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

GENSTAND

Artikel 1

1. Denne forordning fastlægger regler for opstilling og gennemførelse Den 9. Europæiske Udviklingsfonds budget, (i det følgende benævnt "EUF").
2. Medmindre andet er angivet betragtes henvisninger i denne forordning til AVS-stater også som henvisninger til organer eller disses repræsentanter som defineret i artikel 13 og 14 i bilag IV til AVS/EF-aftalen, hvortil de kan uddelegere deres beføjelser vedrørende denne aftale.

KAPITEL 2 PRINCIPPET OM REGNINGSENHED

Artikel 2

Ved opstilling og gennemførelse af EUF's budget og aflæggelse af regnskab herfor anvendes euroen.

I det omfang, det er nødvendigt af hensyn til likviditetsstyringen som omhandlet i artikel 27, er regnskabsføreren dog bemyndiget til at udføre transaktioner i euro, i andre valutaer eller i nationale valutaer.

KAPITEL 3 PRINCIPPET OM SPECIFICERING

Artikel 3

EUF's midler fordeles på de vigtigste samarbejdsinstrumenter, dvs. støtten til langsigtet udvikling, støtten til regionalt samarbejde og regional integration og investeringsfaciliteten.

For staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet (i det følgende benævnt AVS-staterne) fastsættes disse instrumenter i finansprotokollen i bilag I til AVS-EF-aftalen. Denne specificering baseres også på bestemmelserne i den interne aftale og tager hensyn til den

reserve, der er omhandlet i dennes artikel 2, stk. 2, og til de midler, der er forbeholdt udgifterne i forbindelse med gennemførelsen i henhold til den interne aftales artikel 4.

For de oversøiske lande og territorier (i det følgende benævnt OLT) fastsættes disse instrumenter i bilag 2A til associeringsafgårelsen. Denne specificering tager også hensyn til den reserve, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i bilaget, og til de midler, der er afsat til undersøgelser og faglig bistand i henhold til artikel 1, stk. 1, litra c), i bilaget.

KAPITEL 4 PRINCIPPET OM FORSVARLIG ØKONOMISK FORVALTNING

Artikel 4

1. EUF's midler skal anvendes i overensstemmelse med princippet for forsvarlig økonomisk forvaltning, dvs. i overensstemmelse med principperne om økonomisk adfærd, efficiens og effektivitet.
2. I henhold til princippet om økonomisk adfærd skal de ressourcer, som anvendes til gennemførelsen af de forskellige aktiviteter, stilles til rådighed på det rette tidspunkt, i den rigtige mængde og kvalitet samt til den mest fordelagtige pris.

Princippet om efficiens drejer sig om at sikre et optimalt forhold mellem de anvendte ressourcer og de opnåede resultater.

Princippet om effektivitet drejer sig om at nå de opstillede specifikke mål og de forventede resultater.

3. Der skal opstilles mål, hvis virkeliggørelse kan kontrolleres ved hjælp af kvantitative indikatorer, og det skal overvåges, at målene nås. Der skal med henblik herpå forud for anvendelsen af EUF-midlerne foretages en evaluering af den foranstaltning, der skal gennemføres, for at sikre, at de forventede resultater berettiger til de midler, der tages i brug.
4. Programmer og foranstaltninger underkastes en periodisk undersøgelse, navnlig med henblik på de i artikel 39, stk. 1, omhandlede overslag over bidragsindkaldelser, idet det skal undersøges, om bidragsindkaldelsen er berettiget.

KAPITEL 5 PRINCIPPET OM KLARHED OG ÅBENHED

Artikel 5

1. EUF's budget opstilles og gennemføres og regnskaberne aflægges under overholdelse af princippet om klarhed og åbenhed.
2. De årlige overslag over forpligtelser og betalinger i overensstemmelse med artikel 10 i den interne aftale og EUF's regnskaber som omhandlet i artikel 96 i denne forordning offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

AFSNIT II SAMMENSÆTNING OG STRUKTURERING AF EUF'S MIDLER

KAPITEL 1 SAMMENSÆTNING AF EUF'S MIDLER

Artikel 6

1. EUF er sammensat således:
 - a) det beløb, der er fastsat i artikel 1 i den interne aftale
 - b) eventuelle restbeløb fra de foregående EUF som fastlagt i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, litra b), i den interne aftale og defineret i afsnit I i del III i nærværende forordning.
2. Renteindtægterne af de midler, der er nævnt i stk. 1, og som er deponeret hos udbetalende myndigheder i Europa som omhandlet i artikel 37 i bilag IV til AVS-EF-aftalen, krediteres én eller flere bankkonti, der åbnes i Kommissionens navn og anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9 i den interne aftale og i denne forordning.
3. Fordelingen af tildelingerne som fastsat i AVS-EF-aftalen og i den interne aftale anføres til orientering i bilaget til denne forordning.

Artikel 7

Det beløb, der er fastsat i artikel 4 i den interne aftale, er beregnet til at finansiere de udgifter i forbindelse med gennemførelsen, som Kommissionen har forpligtet sig til inden for rammerne af AVS-EF-aftalen. Det anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9 i den interne aftale.

Disse midler anvendes til at styrke den administrative kapacitet i Kommissionen og dens delegationer med henblik på at sikre en harmonisk forberedelse og gennemførelse af de foranstaltninger, der finansieres af EUF.

KAPITEL 2 BIDRAG TIL EUF

Artikel 8

1. Kommissionen udarbejder og meddeler hvert år senest den 15. oktober Rådet et overslag over de betalinger, der skal foretages i det følgende regnskabsår, samt en forfaldsplan for indkaldelse af bidrag, under hensyn til de overslag, som Den Europæiske Investeringsbank (EIB) sender den i overensstemmelse med

artikel 121 for så vidt angår de transaktioner, som den står for forvaltningen af, herunder rentegodtgørelser.

Kommissionen begrundet det ønskede beløb med henvisning til sin evne til faktisk at udbetale de anførte beløb. (EIB) begrundet det ønskede beløb under henvisning til behovet i forbindelse med dens transaktioner. Rådet udtaler sig om disse begrundelser og om hver indkaldelse af bidrag efter bestemmelserne i artikel 10 i den interne aftale og artikel 39 i denne forordning.

2. Hvad angår restbeløb, der overføres fra tidligere EUF til 9. EUF efter bestemmelserne i artikel 6, beregnes hver medlemsstats bidrag pro rata i forhold til dens bidrag til den pågældende EUF.
3. Sammen med de årlige overslag over bidrag forelægger Kommissionen:
 - a) sine overslag over forpligtelser for det følgende regnskabsår og EIB's tilsvarende overslag
 - b) sine overslag over forpligtelser og udbetalinger for hvert af de fire år, der følger efter det år, som indkaldelsen af bidrag vedrører, og EIB's tilsvarende overslag; forfaldsplanen godkendes og revurderes hvert år af Rådet.
4. Er bidragene ikke tilstrækkelige til at dække EUF's faktiske behov i det pågældende regnskabsår, vil eventuelle supplerende indbetalinger kunne fastsættes i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i den interne aftale.
5. Medlemsstaternes betaling af bidrag udredes i overensstemmelse med artikel 39.

AFSNIT III FORVALTNING AF EUF'S MIDLER

KAPITEL 1 ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 9

1. Kommissionen varetager Fællesskabets ansvarsområder som defineret i artikel 57 i AVS-EF-aftalen og som defineret i associeringsaftalen. Med det formål varetager Kommissionen den finansielle forvaltning af foranstaltninger, der iværksættes med midler fra EUF ydet i form af gavebistand, med undtagelse af rentegodtgørelser, og den udfører betalingerne i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

Ved anvendelsen af denne forordning handler Kommissionen på eget ansvar og inden for de grænser, som de tildelte midler sætter.

2. EIB forvalter på Fællesskabets vegne investeringsfaciliteten og rentegodtgørelserne og gennemfører de dertil knyttede transaktioner efter reglerne i del II. I den forbindelse optræder EIB på Fællesskabets vegne og på dettes risiko.

EIB varetager den finansielle gennemførelse af foranstaltninger, der gennemføres ved hjælp af lån af bankens egne midler, eventuelt kombineret med rentegodtgørelser finansieret via EUF's midler.

3. Bestemmelserne i denne del og i del III finder udelukkende anvendelse på den finansielle forvaltning af den del af EUF's ressourcer, som Kommissionen forvalter. Disse bestemmelser kan ikke fortolkes således, at de skaber forpligtelser for Kommissionen med hensyn til den finansielle forvaltning af den del af EUF's midler, som EIB forvalter.

Artikel 10

Kommissionen kan, inden for sine tjenestegrene, på devilkår, der er fastsat i denne forordning, og inden for de grænser, den fastsætter ifuldmagtsdokumentet, uddelegere sine beføjelser vedrørende forvaltning af EUF's midler. De befuldmægtigede kan kun handle inden for rammerne af de beføjelser, som de udtrykkeligt har fået overdraget.

Artikel 11

Det er forbudt enhver finansiel aktør som defineret i kapitel 3 at foretage handlinger som led i forvaltningen af EUF's midler, der vil kunne medføre, at den pågældendes egne interesser kommer i konflikt med Fællesskabets interesser. Hvis noget sådant skulle ske, har den pågældende pligt til at afholde sig fra at foretage handlingen og forelægge sagen for den kompetente myndighed.

Artikel 12

1. For at fremskynde de procedurer for behandling af finansieringsforslag, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1 og 3, i den interne aftale, forelægger Kommissionen finansieringsforslag, der vedrører godkendelse af tildelinger af samlede beløb til finansiering af de former for aktiviteter, der er omhandlet i artikel 16, stk. 7, i bilag IV til AVS-EF-aftalen. Efter forslagets vedtagelse, kan Kommissionen træffe finansieringsafgørelser på grundlag af den samlede godkendelse.
2. Finansieringsforslag omhandlet i stk. 1 skal angive målene for og eventuelt den forventede virkning af Fællesskabets bidrag, aktiviteterens levedygtighed, tidligere erfaringer og tidligere evalueringer samt de foranstaltninger, der påtænkes for at sikre koordinationen med andre bidragydere.

KAPITEL 2 GENNEMFØRELSESMÅDER

Artikel 13

Kommissionen sikrer den økonomiske forvaltning af EUF's midler ved decentral forvaltning med AVS-staterne på devilkår, der er fastsat i AVS-EF-aftalen, og den deling af ansvarsområderne, der er omhandlet i artikel 57 i nævnte aftale og i artikel 34, 35 og 36 i bilag IV til nævnte aftale.

Kommissionen sikrer den økonomiske forvaltning af EUF-midler ved delt forvaltning sammen med OLT på devilkår, der er fastsat i associeringsafgørelsen og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

I visse særlige tilfælde, der er omhandlet i AVS-EF-aftalen, i den interne aftale, i associeringsafgørelsen og i gennemførelsesbestemmelserne hertil, kan Kommissionen endvidere sikre den økonomiske forvaltning af EUF's midler ved central forvaltning.

I visse særlige tilfælde, der er omhandlet i AVS-EF-aftalen, i den interne aftale, i associeringsafgørelsen og i gennemførelsesbestemmelserne hertil, kan Kommissionen sikre den økonomiske forvaltning af EUF's midler ved fælles forvaltning sammen med internationale organisationer.

EUF's midler kan anvendes sammen med midler hidrørende fra andre kilder for at virkeliggøre et fælles mål.

Artikel 14

1. Ved decentral forvaltning sikrer Kommissionen den økonomiske forvaltning af EUF's midler i overensstemmelse med stk. 2, 3 og 4.
2. Kommissionen og de begunstigede AVS-stater eller OLT skal:
 - a) regelmæssigt kontrollere, om de af Fællesskabet finansierede aktioner er gennemført korrekt
 - b) træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge uregelmæssigheder og svig, og indlede eventuel retsforfølgelse for at inddrive midler, der er udbetalt uretmæssigt.
3. For at sikre sig, at midlerne anvendes i overensstemmelse med de gældende regler, anvender Kommissionen, inden for grænserne af de beføjelser, der er tillagt den ved disse regler, procedurer for regnskabsafslutning og mekanismer i forbindelse med finansielle korrektioner, der sætter den i stand til at påtage sig det ansvar, der er tillagt den i henhold til AVS/EF-aftalen, navnlig artikel 34, stk. 1, i bilag IV om kontrol med udgifter, der finansieres over EUF's midler, samt i henhold til associeringsafgørelsen, navnlig artikel 20 og 32.

AVS-staternes og OLT's gennemførelse af de foranstaltninger, der finansieres over EUF's midler, kontrolleres af Kommissionen, enten ved forhåndsgodkendelse eller efterfølgende kontrol eller ved en kombination heraf efter bestemmelserne i AVS-EF-aftalen og associeringsafgørelsen samt i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

4. Afhængigt af den grad af decentralisering, der er fastsat i AVS-EF-aftalen samt i associeringsafgørelsen og gennemførelsesbestemmelserne hertil, tilskynder Kommissionen de begunstigede AVS-stater og OLT til, under udøvelsen af de beføjelser, som er tillagt dem ved AVS/EF-aftalen og associeringsafgørelsen, at overholde princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning som omhandlet i artikel 4 og til gradvis at anvende følgende standarder:

- a) funktionerne anvisning til betaling og betaling skal være faktisk adskilte
- b) der skal være et effektivt system for intern kontrol af forvaltningstransaktioner
- c) der skal være særskilte procedurer for regnskabsaflæggelse, der viser, hvorledes EUF's midler er blevet anvendt
- d) der skal være et uafhængigt system for ekstern kontrol, offentligt eller privat
- e) procedurerne for indgåelse af aftaler skal være gennemsigtige, ikke-diskriminerende og forhindre enhver interessekonflikt
- f) når det drejer sig om aftaler i direkte offentligt regi som omhandlet i artikel 80, stk. 2, skal der gælde passende bestemmelser for forvaltning og kontrol af forskudskonti og for forskudsbestyreres ansvar.

Ved anvendelsen af første afsnit indsætter Kommissionen, i forståelse med de begunstigede AVS-stater og OLT, passende bestemmelser i de finansieringsaftaler, der er omhandlet i artikel 52, stk. 3.

Artikel 15

1. Når Kommissionen forvalter EUF-midler centralt, udføres gennemførelsesopgaverne enten direkte i dens tjenestegrene eller indirekte i overensstemmelse med stk. 2-7 og artikel 16 og 17.
2. Kommissionen kan ikke til tredjemand overdrage gennemførelsesbeføjelser, som den har fået tillagt ved AVS-EF-aftalen eller OLT-associeringsaftalen, når de indebærer en skønsmargen, der vil kunne udtrykke politiske valg.

Begrænsningen efter første afsnit gælder især de finansieringsafgørelser, der er omhandlet i artikel 52, stk. 2.

3. Inden for de grænser, der er fastsat i stk. 2, kan Kommissionen overdrage offentlige forvaltningsopgaver vedrørende den finansielle forvaltning til:
 - a) forvaltningsorganer som omhandlet i artikel 16
 - b) nationale offentligretlige organer eller privatretlige enheder, der har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver og stiller tilstrækkelige finansielle garantier, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, de får overdraget efter dette stykke.

Kommissionen kan, når det i tilfælde omfattes af første afsnit, litra b), drejer sig om programmer eller projekter, der samfinansieres af medlemsstaterne eller deres forvaltningsorganer, og som svarer til de prioriteter, der er opstillet i landesarbejdsstrategierne som omhandlet i kapitel III i den interne aftale og i artikel 20 i associeringsafgørelsen, overdrage medlemsstaterne eller deres forvaltningsorganer eller enheder ansvaret for forvaltningen af Fællesskabets bistand. Kommissionen kan, på grundlag af de EUF-midler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), punkt i) og ii), i den interne aftale, yde en finansiell godtgørelse til dækning af administrationsomkostninger.

Organer eller enheder som omhandlet i første afsnit, litra b), kan kun få pålagt gennemførelsesopgaver, hvis uddelegeringen af gennemførelsesopgaver er en fremgangsmåde, der - efter en forudgående analyse - viser sig at opfylde kravet om forsvarlig økonomisk forvaltning og at overholde princippet om ikke-forskelsbehandling, og hvis synligheden af Fællesskabets bidrag garanteres fuldt ud. Gennemførelsesopgaver, der således overdrages, må ikke give anledning til interessekonflikter. Hvis nævnte analyse viser, at en sådan uddelegering opfylder kravene til forsvarlig økonomisk forvaltning, anmoder Kommissionen EUF-Udvalget, der er omhandlet i artikel 21 i den interne aftale, om en udtalelse, inden den foretager uddelegeringen. EUF-Udvalget kan udtale sig om den påtænkte anvendelse af udvælgelseskriterierne.

Finansielle garantier som omhandlet i første afsnit, litra b), finder navnlig anvendelse i tilfælde af fuldstændig tilbagesøgning af beløb, der eventuelt skyldes de pågældende organer eller enheder.

4. I forbindelse med de indirekte forvaltningsmetoder, der er omhandlet i stk. 3, skal de uddelegerede forvaltningsopgaver defineres præcist og udførelsen af dem nøje kontrolleres. Organer, der får pålagt forvaltningsopgaver, skal:
 - a) regelmæssigt kontrollere, om de af Fællesskabet finansierede aktioner er gennemført korrekt
 - b) træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge uregelmæssigheder og svig, og eventuelt indlede retsforfølgelse for at inddrive midler, der er gået tabt, er udbetalt uretmæssigt eller er anvendt forkert.
5. De i stk. 3 omhandlede beslutninger om overdragelse af gennemførelsesopgaver skal indeholde alle relevante bestemmelser til sikring af klarhed og åbenhed omkring de gennemførte transaktioner, og skal mindst indeholde:
 - a) en uafhængig ekstern revision
 - b) et system til effektiv intern kontrol af forvaltningstransaktionerne
 - c) et regnskab over transaktionerne og procedurer for regnskabsaflæggelse, som gør det muligt at sikre sig, at EUF-midlerne er anvendt korrekt, og i regnskaberne at vise, i hvilket omfang fællesskabsmidlerne faktisk er udnyttet
 - d) procedurer for indgåelse af kontrakter og ydelse af tilskud, der er i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit IV og VI.

Kommissionen kan beslutte, at de kontrol- og regnskabsføringssystemer og de procedurer for indgåelse af kontrakter, der anvendes af de nationale organer, der er omhandlet i stk. 3, sidestilles med dens egne regler, under hensyntagen til de internationalt anerkendte standarder.

6. Kommissionen skal sikre overvågning, evaluering og kontrol af gennemførelsen af opgaver, der overlades til de organer, der er omhandlet i stk. 3. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) har i forhold til disse organer de samme beføjelser som i forhold til Kommissionens tjenestegrene. De pågældende organer vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for at lette gennemførelsen af OLAF's interne undersøgelser. I forbindelse med enhver handling, som sådanne organer

foretager til finansiel forvaltning af EUF's midler, navnlig enhver afgørelse og enhver kontrakt, som de indgår, skal der udtrykkeligt fastsættes bestemmelser om de samme kontroller som dem, der er omhandlet i artikel 52, stk. 4.

7. Kommissionen kan ikke overlade gennemførelsesopgaver vedrørende midler fra EUF's ressourcer, herunder betaling og inddrivelse, til andre eksterne, privatretlige enheder eller organer end dem, der er omhandlet i stk. 3, første afsnit, litra b).

De opgaver, som Kommissionen på kontraktbasis kan overlade til eksterne, privatretlige enheder eller organer som omhandlet i stk. 3, første afsnit, litra b), er opgaver af teknisk, administrativ, forberedende eller underordnet art, der ikke indebærer udøvelse af offentligretlige opgaver eller udøvelse af skønsbeføjelser.

Artikel 16

Gennemførelsesorganer er fællesskabsretlige juridiske personer, oprettet ved en kommissionsbeslutning, der kan få uddelegeret beføjelse til helt eller delvis at forvalte EUF's midler for Kommissionens regning og på dennes ansvar i helhold til en rådsforordning om vedtægterne for de gennemførelsesorganer, der skal forvalte opgaver i forbindelse med fællesskabsprogrammer.

Artikel 17

Når der er tale om fælles forvaltning sammen med internationale organisationer, skal disse, med hensyn til regnskabsføring, revision, kontrol og indgåelse afkontrakter, anvende standarder, der frembyder garantier svarende til de internationalt anerkendte standarder. Kommissionen kontrollerer de internationale organisationers gennemførelse af foranstaltninger finansieret med EUF-midler. Kontrollen sker enten ved forhåndsgodkendelse, efterfølgende kontrol eller en kombination heraf.

KAPITEL 3 FINANSIELLE AKTØRER

AFDELING 1: PRINCIPPET OM ADSKILLELSE AF FUNKTIONER

Artikel 18

1. Funktionerne som anvisningsberettiget og regnskabsfører er adskilte og indbyrdes uforenelige.
2. Medmindre andet er anført, skal henvisningerne i denne forordning til den anvisningsberettigede eller den kompetente anvisningsberettigede forstås som henvisninger til Kommissionens anvisningsberettigede som defineret i afsnit 2. Henvisninger til regnskabsføreren skal forstås som henvisninger til Kommissionens regnskabsførere som defineret i afsnit 3.

AFDELING 2: DEN ANVISNINGSBERETTIGEDE

Artikel 19

1. I forbindelse med den finansielle gennemførelse af de transaktioner, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1, udøver Kommissionen funktionen som anvisningsberettiget.
2. Kommissionen fastsætter i sin forretningsorden det niveau i organisationen, hvortil den delegerer den anvisningsberettigedes funktioner, og den fastsætter omfanget af de delegerede beføjelser og de befuldmægtigedes mulighed for at subdelegere disse beføjelser.
3. Kommissionen udpeger, i overensstemmelse med artikel 34 i bilag IV til AVS-EF-aftalen, en ved delegation bemyndiget anvisningsberettiget som ledende anvisningsberettiget for EUF. Den fastsætter endvidere dennes funktioner i forbindelse med gennemførelsen af associeringsafgørelsen. Den ledende anvisningsberettigede kan subdelegere sine beføjelser til anvisningsberettigede.
4. Funktionen som anvisningsberettiget kan kun delegeres ved delegation eller subdelegeres, men kun til ansatte, der er omfattet af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber eller af ansættelsesvilkårene for Fællesskabernes øvrige ansatte (i det følgende benævnt "vedtægten").
5. De kompetenceregler, der er fastsat i dette afsnit, finder anvendelse på anvisningsberettigede, der er bemyndiget ved delegation eller subdelegation. De ved delegation eller subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede kan kun handle inden for de grænser, der er fastsat i dokumentet vedrørende den pågældende delegation eller subdelegation. I enhver afgørelse om meddelelse af fuldmagt anføres fuldmagtens omfang og eventuelt dens varighed. Den ved delegation eller subdelegation bemyndigede kompetente anvisningsberettigede kan under udøvelsen af sit hverv blive assisteret af én eller flere ansatte, der på førstnævntes ansvar får pålagt at udføre visse transaktioner, der er nødvendige for budgetgennemførelsen og regnskabsaflæggelsen.
6. Afgørelser truffet i henhold til stk. 2, 3 og 5 meddeles de befuldmægtigede, regnskabsføreren, den interne revisor og Revisionsretten.

Artikel 20

Den anvisningsberettigede, der står for forvaltningen af EUF's midler, skal sørge for, at indtægter og udgifter forvaltes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, og sikre deres lovlighed og formelle rigtighed.

Artikel 21

1. Afholdelse af udgifter omfatter, at den ledende anvisningsberettigede og de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede indgår forpligtelser, fastsætter

udgifter og anviser udgifter til betaling samt foretager de handlinger, der er nødvendige til forberedelse af denne forvaltning af EUF's midler.

2. Modtagelse af indtægter omfatter udfærdigelse af overslag over fordringer, fastlæggelse af udestående fordringer og udstedelse af indtægtsordrer. Den omfatter eventuelt også, at der gives afkald på konstaterede fordringer.

Artikel 22

1. Transaktionerne i forbindelse med gennemførelsen af programmer eller projekter udføres, undtagen når der er tale om central forvaltning, af den nationale eller regionale anvisningsberettigede, som defineret i artikel 35 i bilag IV til AVS-EF-aftalen og i gennemførelsesbestemmelserne til associeringsafgørelsen, i nært samarbejde, i AVS-staten, med delegationslederen og i overensstemmelse med artikel 35 og 36 i nævnte bilag.
2. Delegationslederen er subdelegeret anvisningsberettiget og er, under udøvelsen af de beføjelser, som er delegeret til ham, omfattet af nærværende forordning. Han modtager de instrukser og får de beføjelser, der er nødvendige for udøvelsen af hans funktioner som defineret i artikel 36 i bilag IV til AVS-EF-aftalen og i gennemførelsesbestemmelserne til associeringsafgørelsen.

Artikel 23

1. Den ledende anvisningsberettigede træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af bilag IV til AVS-EF-aftalen og af artikel 18 og 33 i bilag II A-II D i OLT-associeringsafgørelsen.
2. Den ledende anvisningsberettigede træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at de nationale, regionale eller territoriale anvisningsberettigede udfører de opgaver, som de har fået pålagt i henhold til AVS-EF-aftalen, især bilag IV, og i henhold til OLT-associeringsafgørelsen eller gennemførelsesbestemmelserne hertil. Han træffer, i nært samarbejde med den nationale anvisningsberettigede, de forpligtelsesafgørelser og de finansielle foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at transaktionerne i økonomisk og teknisk henseende gennemføres tilfredsstillende.

Artikel 24

Hvis den ledende anvisningsberettigede får kendskab til problemer i forbindelse med gennemførelsen af procedurerne for forvaltning af EUF's midler, tager han de fornødne kontakter med den nationale eller regionale anvisningsberettigede for at afhjælpe situationen og træffer de foranstaltninger, der måtte være nødvendige. Det indebærer bl.a., at han træder i stedet for den nationale eller regionale anvisningsberettigede, hvis denne ikke varetager eller ikke er i stand til at varetage de opgaver, han har fået pålagt ved AVS-EF-aftalen. I sidstnævnte tilfælde kan Kommissionen modtage en finansiel godtgørelse, der skal dække dens ekstra administrationsomkostninger, og som afholdes over de midler, der er tildelt den pågældende AVS-stat.

Enhver foranstaltning, som den overordnede anvisningsberettigede træffer i henhold tilførste afsnit, træffes i den pågældende nationale eller regionale anvisningsberettigedes navn og for hans regning.

Artikel 25

1. Den ledende anvisningsberettigede etablerer, i overensstemmelse med minimumsstandarder vedtaget af Kommissionen og under hensyntagen til de risici, der er knyttet til forvaltningsmiljøet og arten af de finansierede foranstaltninger, en organisatorisk struktur samt systemer og procedurer for forvaltning og intern kontrol, der er tilpasset gennemførelsen af hans opgaver, herunder eventuelt også efterfølgende kontrol. Inden der gives tilladelse til en transaktion, skal dens operationelle og finansielle aspekter kontrolleres af tjenestemænd, der er uafhængige af den tjenestemand, der har iværksat transaktionen. Iværksættelse af en transaktion og forudgående og efterfølgende kontrol af den er adskilte funktioner.
2. Enhver ansat med ansvar for kontrollen med den økonomiske forvaltning skal have den nødvendige faglige kompetence. Vedkommende skal overholde en særlig kodeks af faglige standarder, der fastlægges af Kommissionen.
3. Enhver ansat, der deltager i den økonomiske forvaltning og kontrollen med transaktionerne, og som mener, at en beslutning, som hans overordnede pålægger ham at føre ud i livet eller acceptere, er i modstrid med gældende regler eller med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning eller de faglige regler, han skal overholde, underretter skriftligt den ledende anvisningsberettigede herom og, hvis denne ikke reagerer, den instans, der er omhandlet i artikel 36, stk. 3. Er der tale om svig, bestikkelse eller enhver anden ulovlig aktivitet, der vil kunne skade Fællesskabets interesser, underretter han OLAF og de instanser, der er fastsat i vedtægten.

Artikel 26

Den ledende anvisningsberettigede redegør over for Kommissionen for sin virksomhed i en årsberetning, der ledsages af oplysninger om finansielle forhold og forvaltningen. Beretningen skal redegøre for resultaterne af de gennemførte transaktioner i forhold til de opstillede mål og for de dermed forbundne risici samt for, hvordan de disponible ressourcer er udnyttet, og hvorledes det interne kontrolsystem har fungeret. Kommissionens interne revisor gør sig bekendt med og de øvrige med nævnte oplysninger. Kommissionen sender senest den 15. juni hvert år Europa-Parlamentet og Rådet et resumé af årsberetningen for det foregående år.

AFDELING 3: REGNSKABSFØREREN

Artikel 27

1. Regnskabsføreren har ansvaret for:
 - a) korrekt gennemførelse af betalinger, inkassering af indtægter og inddrivelse af konstaterede fordringer

- b) udarbejdelse og forelæggelse af finansielle oversigter og beretningen om den økonomiske forvaltning i overensstemmelse med artikel 100 og 101
 - c) føringen af regnskabet over:
 - i) de tildelinger, der er omhandlet i artikel 6, med undtagelse af investeringsfaciliteten og rentegodtgørelserne
 - ii) de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 53
 - iii) betalinger, indtægter og fordringer
 - d) fastlæggelse, i overensstemmelse med afsnit VII, af regnskabsregler, regnskabsmetoder og kontoplan
 - e) udformning og godkendelse af regnskabssystemer og eventuelt godkendelse af de systemer, som den ledende anvisningsberettigede har udformet med henblik på at levere regnskabsmæssige oplysninger eller dokumentation for sådanne oplysninger
 - f) likviditetsstyring.
2. Regnskabsføreren modtager fra den ledende anvisningsberettigede og fra EIB, som hver for sit vedkommende garanterer deres pålidelighed, alle oplysninger, der er nødvendige for opstillingen af et regnskab, der giver et retvisende billede af den økonomiske forvaltning af EUF's midler.
3. Regnskabsføreren er den eneste, der er beføjet til at forvalte midler og værdier. Han er ansvarlig for deres opbevaring.

Artikel 28

Regnskabsføreren udnævnes af Kommissionen. Han kan under udførelsen af sine opgaver delegere visse af sine funktioner til ansatte, der er omfattet af vedtægten, og som arbejder under hans ansvar. Fuldmagtsdokumentet definerer de opgaver, der overdrages til de befuldmægtigede.

Afgørelser truffet i henhold til første afsnit meddeles de befuldmægtigede, den ledende anvisningsberettigede, den interne revisor og Revisionsretten.

AFDELING 4: UDBETALENDE MYNDIGHEDER

Artikel 29

Med henblik på gennemførelse af de betalinger, der er omhandlet i artikel 37, stk. 1 og 4, i bilag IV til AVS-EF-aftalen eller i gennemførelsesbestemmelserne til associeringsafgørelsen, opretter regnskabsføreren, i finansieringsinstitutter i AVS-staterne og OLT, konti til betaling i AVS-staternes nationale valutaer eller OLT's lokale valutaer, og, i finansieringsinstitutter i medlemsstaterne, konti til betaling i euro og andre valutaer. Indeståender på sådanne konti er

rentebærende, jf. dog artikel 37, stk. 2, i nævnte bilag. Rentebeløbene krediteres den konto, der er omhandlet i den interne aftales artikel 1, stk. 3.

Artikel 30

Forbindelserne mellem Kommissionen og de udbetalende myndigheder, der er omhandlet i artikel 37 i bilag IV til AVS-EF-aftalen eller i gennemførelsesbestemmelserne til associeringsafgørelsen, fastlægges i kontrakter. Kopier af sådanne kontrakter sendes, i underskrevet stand, til orientering til Revisionsretten.

Artikel 31

1. Kommissionen overfører fra de særlige konti, der er åbnet i henhold til artikel 41, stk. 3, de nødvendige midler til inddækning af de konti, der er oprettet i dens navn i overensstemmelse med artikel 29. Disse overførsler foretages i takt med udviklingen i likviditetsbehovet i forbindelse med projekter og programmer.
2. Kommissionen bestræber sig på at fordele trækkene på de i artikel 41, stk. 3, første afsnit, omhandlede særlige konti, således at dens tilgodehavender på disse konti til enhver tid står i forhold til medlemsstaternes bidrag til EUF.

Artikel 32

Underskriftsprøver for de tjenestemænd og andre ansatte i Kommissionen, som har beføjelse til at udføre transaktioner over EUF's kontideponeres i de pågældende banker i forbindelse med oprettelsen af kontiene eller, når tjenestemænd eller andre ansatte meddeles fuldmagt på et senere tidspunkt, ved meddelelsen af fuldmagt. Denne fremgangsmåde gælder også deponering af underskriftsprøver for de nationale og regionale anvisningsberettigede og deres delegerede for transaktioner på de delegerede udbetalingskonti, der er åbnet i AVS-staterne eller OLT, og i givet fald på konti, der er åbnet i medlemsstaterne.

KAPITEL 4 DE FINANSIELLE AKTØRERS ANSVAR

AFDELING 1: GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 33

1. Den ledende anvisningsberettigede og de ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede kan når som helst, midlertidigt eller definitivt, få frataget den pågældende bemyndigelse af den myndighed, der har udnævnt dem, uden at dette indskrænker muligheden for eventuelle disciplinære foranstaltninger.
2. Regnskabsførere kan når som helst, midlertidigt eller definitivt, suspenderes fra tjenesten af Kommissionen, uden at dette indskrænker muligheden for eventuelle disciplinære foranstaltninger.

Artikel 34

1. Bestemmelserne i dette kapitel indskrænker ikke det strafferetlige ansvar, som de i artikel 33 nævnte ansatte kan pådrage sig efter gældende national ret og efter gældende bestemmelser om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og om bekæmpelse af bestikkelse, som involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i medlemsstaterne.
2. De anvisningsberettigede og regnskabsførerne er disciplinært og økonomisk ansvarlige efter bestemmelserne i vedtægten jf. dog bestemmelserne i artikel 35, 36 og 37. Er der tale om svig, bestikkelse eller enhver anden ulovlig aktivitet, der vil kunne skade Fællesskabets interesser, forelægges sagen OLAF og de instanser, der er fastsat i vedtægten.

AFDELING 2: BESTEMMELSER FOR ANVISNINGSBERETTIGEDE

Artikel 35

Den anvisningsberettigede pådrager sig et økonomisk i henhold til vedtægten, hvorefter det kan pålægges tjenestemanden helt eller delvis at erstatte tab, som påføres Fællesskaberne som følge af grove personlige fejl ved udøvelsen af eller i forbindelse med hans hverv, navnlig når han konstaterer tilstedeværelse af udestående fordringer eller udsteder indtægtsordrer, indgår en udgiftsforpligtelse eller underskriver betalingsordrer i modstrid med denne forordning eller gennemførelsesbestemmelserne hertil. Det samme gælder, hvis han som følge af en grov personlig fejl undlader at udfærdige et dokument, der indebærer en fordring opståen, hvis han uden begrundelse undlader eller forsinker udstedelsen af indtægtsordrer, eller hvis han uden begrundelse undlader eller forsinker udstedelsen af en betalingsordre, hvorved der kan påføres Kommissionen et civilt ansvar over tredjemand.

Artikel 36

1. Hvis en ledende anvisningsberettiget eller en ved subdelegation bemyndiget anvisningsberettiget finder, at en beslutning, som det påhviler ham at træffe, er i strid med gældende regler eller med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning, skal han give den fuldmagtsgivende myndighed skriftlig meddelelse herom. Hvis den fuldmagtsgivende myndighed skriftligt giver den ledende anvisningsberettigede eller den ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede en begrundet instruks om at træffe den ovenfor omhandlede beslutning, kan den anvisningsberettigede ikke drages til ansvar.
2. I tilfælde af subdelegation inden for den ledende anvisningsberettigedes tjenestegrene forbliver denne ansvarlig for, at de oprettede systemer for forvaltning og intern kontrol fungerer effektivt, og for valget af den ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede.
3. Den særlige instans etableret af Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. [.../...] (i det følgende benævnt "den almindelige finansforordning") er kompetent til for at afgøre, om der foreligger en økonomisk uregelmæssighed, og hvilke følger sagen eventuelt skal have, opretter Kommissionen en særlig instans på dette område, der skal være uafhængig i funktionel henseende. Når det drejer sig om

Kommissionens forvaltning af EUF's midler rettes der henvendelse til denne instans på de betingelser, der er fastsat i Kommissionens forordning om gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

På grundlag af udtalelsen fra denne instans afgør Kommissionen, om der skal træffes foranstaltninger med henblik på at gøre et disciplinært ansvar eller et økonomisk ansvar gældende. Hvis instansen har opdaget systemrelaterede problemer, sender den til den ledende anvisningsberettigede og den interne revisor en rapport med eventuelle henstillinger.

AFDELING 3: BESTEMMELSER VEDRØRENDE REGNSKABSFØRERE

Artikel 37

Regnskabsførere er disciplinært og økonomisk ansvarlige på de betingelser og efter de procedurer, der er fastsat i vedtægten. Navnlig er nedenstående fejl:

- a) tab eller beskadigelse af midler, værdier og dokumenter, som han har ansvaret for
- b) uretmæssig ændring af bank- eller postgirokonti
- c) inkasseringer eller betalinger, der ikke er i overensstemmelse med de tilsvarende indtægts- eller betalingsordrer
- d) manglende inkassering af skyldige indtægter.

KAPITEL 5 FORVALTNING AF INDTÆGTER

AFDELING 1: OVERDRAGELSE AF MIDLER TIL EUF

Artikel 38

EUF's indtægter udgøres af indbetalinger fra medlemsstaterne i overensstemmelse med den interne aftale og denne forordning, afkastet af midler deponeret i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i denne forordning samt alle andre beløb, hvis modtagelse er godkendt af Rådet, og som skal anvendes til de samme formål som de midler, der er defineret i artikel 6, stk. 2, og artikel 7 i denne forordning.

Artikel 39

1. Medlemsstaternes årlige bidrag fastsættes af Rådet, der på grundlag af et forslag fra Kommissionen træffer afgørelse med kvalificeret flertal som omhandlet i artikel 21 i den interne aftale, og bidraget opdeles i fire trancher, der forfalder:

- a) den 20. januar
- b) den 1. april
- c) den 1. juli
- d) den 1. november.

Kommissionen forelægger Rådet disse forslag senest 15 arbejdsdage inden de respektive forfaldsdatoer.

Supplerende indbetalinger for regnskabsåret, der vedtages af Rådet i henhold til den interne aftales artikel 10, stk. 4, forfalder og skal foretages inden for den kortest mulige frist i henhold til afgørelsen om indkaldelse af disse indbetalinger og inden tre måneder, medmindre Rådet træffer anden afgørelse.

- 2. I overensstemmelse med artikel 9 angives i hver indkaldelse af bidrag:
 - a) de beløb, der er nødvendige til finansiering af EUF-transaktioner, som Kommissionen forvalter
 - b) de beløb, der er nødvendige til finansiering af EUF-transaktioner, som EIB forvalter, herunder rentegodtgørelser.
- 3. De i stk. 2 omtalte beløb, som hver medlemsstat skal indbetale, fastsættes så de bliver proportionale med den pågældende medlemsstats bidrag til EUF som fastsat i artikel 1, stk. 2, i den interne aftale og anført i bilaget til denne forordning, og det gælder begge de beløb, der er omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel.

Artikel 40

Denne del og del III finder udelukkende anvendelse på de indtægter, som Kommissionen opbevarer i henhold til artikel 41.

Artikel 41

- 1. Medlemsstaternes bidrag udtrykkes i euro.
- 2. Hver medlemsstat indbetaler sit bidrag i euro.
- 3. Det i artikel 39, stk. 2, litra a), nævnte bidrag, som hver medlemsstat skylder Kommissionen i denne forordning, krediteres en særlig konto benævnt "Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber - Den Europæiske Udviklingsfond", som oprettes hos den pågældende medlemsstats seddelbank eller i et af medlemsstaten udpeget pengeinstitut. Bidragene bliver stående på denne særlige konto, indtil der er behov for dem til betaling i henhold til artikel 37 i bilag IV til AVS-EF-aftalen eller i henhold til gennemførelsesbestemmelserne til associeringsaftalen.

Hvad angår det i artikel 39, stk. 2, litra b), nævnte bidrag, som medlemsstaten skylder EIB i denne forordning, krediterer hver medlemsstat, i overensstemmelse med de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 122, en konto åbnet i hver medlemsstats navn i EIB, med det pågældende beløb.

Kommissionen tilbyder eventuelt enhver form for faglig bistand, der er relevant i forbindelse med gennemførelsen af de rådsafgørelser, der er omhandlet i artikel 39.

4. Hvis bidragstrancher, der er forfaldet til betaling som nævnt i denne artikel, ikke er indbetalt senest på forfaldsdatoen, skal den pågældende medlemsstat betale en rente af det ikke-betalte beløb efter en sats, der ligger to procentpoint over den rentesats, der anvendes af Den Europæiske Centralbank i forbindelse med dens væsentligste refinansieringstransaktioner således som offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende, C-udgaven, den første arbejdsdag i forfaldsmåned. Denne sats forhøjes med 0,25 procentpoint for hver måneds forsinkelse. Den forhøjede sats anvendes for hele den periode, hvor medlemsstaten er i restance med indbetalingen.

Hvad angår det i artikel 39, stk. 2, litra a), nævnte beløb, der skyldes Kommissionen, krediteres morarenter én af de konti, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2.

Hvad angår det i artikel 39, stk. 2, litra b), nævnte beløb, der skyldes Den Europæiske Investeringsbank, krediteres morarenter EIB.

5. Ved udløbet af finansprotokollen i bilag I til AVS-EF-aftalen indkalder Kommissionen, i det omfang, der er behov for det, og på de betingelser, der er fastsat i denne forordning, den del af bidragene, som medlemsstaterne stadig mangler at indbetale efter artikel 39.

AFDELING 2: OVERSLAG OVER FORDRINGER

Artikel 42

Forud for enhver foranstaltning eller situation, der kan skabe eller ændre en fordring for EUF, og som den nationale anvisningsberettigede har underrettet Kommissionen om eller Kommissionen selv har fået kendskab til, udarbejder den kompetente anvisningsberettigede et overslag over fordringen. Disse overslag sendes til regnskabsføreren med henblik på registrering. I overslaget angives indtægtens art og den regnskabsmæssige kontering samt så vidt muligt en vurdering af dens størrelse og angivelse af debtors navn. Ved udfærdigelsen af fordringsoverslag sikrer den kompetente anvisningsberettigede sig:

- a) at konteringen foretages under den rigtige regnskabspost
- b) overslagets formelle rigtighed og overensstemmelse med gældende bestemmelser for forvaltningen af EUF såvel som alle retsakter, der er vedtaget til gennemførelse af disse bestemmelser, samt med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, som omhandlet i artikel 4.

AFDELING 3: FASTLÆGGELSE AF FORDRINGER

Artikel 43

Fastlæggelse af en fordring er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede:

- a) kontrollerer kreditors adkomst
- b) fastslår eller kontrollerer fordringens tilstedeværelse og størrelse
- c) kontrollerer fordringens forfaldsvilkår.

AFDELING 4: PRINCIPPET OM INDDRIVELSE

Artikel 44

1. Uretmæssigt udbetalte beløb inddrives.
2. Kommissionen afgør, på hvilke betingelser der skal betales morarenter til Fællesskabet.

AFDELING 5: ANVISNING AF INDTÆGTER

Artikel 45

1. Anvisning af indtægter er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede ved udstedelse af en indtægtsordre giver regnskabsføreren instruks om at inddrive en fordring, som han har fastlagt.
2. Uden at dette i øvrigt berører AVS-staternes og OLT's ansvar, kan Kommissionen formalisere fastlæggelsen af en fordring på andre end stater, ved en beslutning, der kan tvangsfuldbyrdes jf. traktatens artikel 256.

Artikel 46

Enhver fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling som led i forvaltningen af EUF's midler, skal fastlægges ved en indtægtsordre, der gives til regnskabsføreren, fulgt af en debetnota stilet til debitor, begge udfærdiget af den kompetente anvisningsberettigede. Indtægtsordren ledsages af bilag til dokumentation af den fastlagte fordring. Når han udfærdiger en indtægtsordre, sikrer den kompetente anvisningsberettigede sig:

- a) at konteringen sker under den rigtige regnskabspost
- b) indtægtsordrens formelle rigtighed og overensstemmelse med gældende bestemmelser
- c) bilagenes formelle rigtighed

- d) debitorangivelsens rigtighed
- e) at forfaldsdatoen er korrekt
- f) at indtægtsordren er i overensstemmelse med princippetom forsvarlig økonomisk forvaltning som omhandlet i artikel 4
- g) at det beløb, der skal inddrives, er korrekt med hensyn til beløb og møntenhed.

Sådanne indtægtsordrer registreres af regnskabsføreren.

AFDELING 6: INDDRIVELSE

Artikel 47

1. Regnskabsføreren har ansvaret for de indtægtsordrer, som er behørigt udstedt af den kompetente anvisningsberettigede. Han skal sikre, at EUF's indtægter bliver indbetalt på de tidspunkter, der er fastsat i indtægtsordrerne, og sørge for, at dekrav, som Fællesskaberne har i den forbindelse, bevares.
2. Hvis den faktiske inddrivelse ikke har fundet sted på det tidspunkt, der er fastsat i indtægtsordren, underretter regnskabsføreren den kompetente anvisningsberettigede herom og igangsætter straks en inddrivelsesprocedure under anvendelse af alle retslige midler, herunder eventuelt ved modregning, og - hvis dette ikke er muligt - ved tvangsfuldbyrdelse.
3. Regnskabsføreren inddriver EUF's eller Fællesskabernes fordringer ved modregning i alle tilfælde, hvor debitor selv i forhold til EUF eller Fællesskaberne har en fordring, der er sikker, opgjort og forfalden til betaling.
4. I forbindelse med de aftaler i direkte offentligt regi, der er omhandlet i afsnit V, træffer den kompetente anvisningsberettigede - i tilfælde, hvor inkassering ikke har fundet sted inden for de frister, der er fastsat for EUF's fordringer i forhold til den nationale anvisningsberettigede via den eller de pågældende AVS-staters eller OLT's offentlige eller delvis offentlige organer eller tjenester - de nødvendige foranstaltninger til faktisk inddrivelse af de skyldige beløb; det kan bl.a. indebære, at den ledende anvisningsberettigede ophører med at anvende denne type aftaler i forhold til denne stat eller OLT.

Artikel 48

1. Når den kompetente anvisningsberettigede påtænker at afstå fra at inddrive en fastlagt fordring, skal han sikre sig, at afkaldet formelt er korrekt og i overensstemmelse med princippetom forsvarlig økonomisk forvaltning og proportionalitet, efter de procedurer og kriterier, som Kommissionen på forhånd har fastsat herfor. Beslutningen om at give afkald på fordringen skal begrundes og vedtages af den ledende anvisningsberettigede, der kun kan uddelegere beslutningen på betingelser fastsat af Kommissionen.

2. Bestemmelserne i Kommissionens forretningsorden og interne regler, om gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskaber almindelige budget, finder tilsvarende anvendelse på gennemførelsen af denne artikel.

KAPITEL 6 FORVALTNING AF UDGIFTER

AFDELING 1: GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 49

1. Enhver udgift omfatter indgåelse af en forpligtelse, fastsættelse af udgiften, anvisning til betaling og betaling.
2. Beslutninger og procedurer vedrørende Kommissionens indgåelse af udgiftsforpligtelser defineres i dette kapitel.

AFDELING 2: INDGÅELSE AF UDGIFTSFORPLIGTELSE : PRINCIPPER OG DEFINITIONER

Artikel 50

En udgiftsforpligtelse indgås på grundlag af en finansieringsafgørelse vedtaget af Kommissionen eller myndigheder bemyndiget af denne.

Artikel 51

1. Kommissionens indgåelse af en finansiel forpligtelse består i at afsætte de bevillinger, der er nødvendige for gennemførelsen af senere betalinger til indfrielse af en retlig forpligtelse.

Kommissionens indgåelse af en retlig forpligtelse er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede indgår en forpligtelse over for tredjemand, der kan medføre en udgift, som skal finansieres af EUF.

Den finansielle og retslige forpligtelse indgås af den samme anvisningsberettigede. Der kan afviges fra denne regel i følgende tilfælde:

- a) når der er tale om Kommissionens administrationsudgifter ifølge stk. 4 for hvilke de finansielle forpligtelser er blevet opdelt i overensstemmelse med stk. 3
- b) når der er tale om samlede forpligtelser, der vedrører finansieringsaftaler som omhandlet i artikel 52, stk. 3.

2. Der er tale om en specifik finansiel forpligtelse, hvis modtageren og udgiftens størrelse er bestemt.

Der er tale om en samlet finansiel forpligtelse for Kommissionen, når mindst ét af de elementer, der er nødvendige for at identificere en specifik forpligtelse, ikke er bestemt.

3. Finansielle forpligtelser vedrørende Kommissionens administrationsudgifter kan opdeles i årlige trancher over flere regnskabsår. I de tilsvarende retslige forpligtelser skal det nævnes, hvis der er sket en sådan opdeling.

4. Følgende betragtes som administrationsudgifter med henblik på stk. 1, tredje afsnit, litra a):

- a) udgifter til menneskelige ressourcer der ikke vedrører vedtægtsmæssigt personale
- b) udgifter til uddannelse
- c) udgifter til tjenesterejser
- d) repræsentationsudgifter
- e) mødeudgifter
- f) udgifter til freelance tolke og oversættere
- g) udgifter til udveksling af tjenestemænd
- h) beløb for så vidt angår repetitive lejemaal vedrørende fast ejendom og løsøre
- i) diverse forsikringer
- j) udgifter til rengøring og vedligeholdelse
- k) udgifter til anvendelse af teletjenester
- l) udgifter til vand, gas og el
- m) udgifter til tidsskrifter.

Artikel 52

1. Den anvisningsberettigede skal indgå en finansiel forpligtelse, før han indgår en retlig forpligtelse, der binder Kommissionen over for tredjemand
2. Kommissionen indgår finansielle forpligtelser i forbindelse med de finansieringsafgørelser, som den træffer efter bestemmelserne i AVS-EF-aftalen eller associationsaftalen, som giver den bemyndigelse til at yde finansiel støtte via EUF.
3. Følgende indebærer en retlig forpligtelse for Kommissionen:

- a) en finansieringsaftale mellem Kommissionen, der handler i Fællesskabets navn, og den eller de AVS-stater eller OLT, der optræder som modtagere, eller de organer, som disse har udpeget
 - b) en kontrakt eller en aftale om tilskud mellem Kommissionen og nationale eller internationale, offentligretlige organer eller fysiske eller juridiske personer, der har fået til opgave at gennemføre foranstaltningerne.
4. Hver finansieringsaftale, kontrakt eller aftale om tilskud giver udtrykkeligt Kommissionen, herunder OLAF og Revisionsretten beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget fællesskabsfinansiering over EUF-midler.

Artikel 53

Når der vedtages en finansiel forpligtelse, sikrer den kompetente anvisningsberettigede sig:

- a) at konteringen sker under den rigtige regnskabspost
- b) at bevillingerne er til stede
- c) at udgiften er i overensstemmelse med gældende bestemmelser, bl.a. i AVS-EF-aftalen, associeringsaftalen, den interne aftale, denne forordning samt i alle retsakter vedtaget til gennemførelse af disse bestemmelser
- d) at princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning er overholdt.

AFDELING 3: INDGÅELSE AF UDGIFTSFORPLIGTELSE, NÅR DER ANVENDES CENTRAL FORVALTNING

Artikel 54

1. Når Kommissionen varetager forvaltningen af EUF's midler ved central eller fælles forvaltning, indgås udgiftsforpligtelser efter bestemmelserne i dette afsnit.
2. Juridiske enkeltforpligtelser vedrørende individuelle finansielle forpligtelser skal indgås af Kommissionen senest den 31. december i år N, hvor N er det år, hvor Kommissionens finansielle enkeltforpligtelser er vedtaget, jf. dog artikel 51, stk. 3.

Samlede finansielle forpligtelser dækker som hovedregel alle omkostninger, som følger af de tilsvarende retlige enkeltforpligtelser, der indgås af Kommissionen frem til den 31. december i år N + 1, hvor N er det år, hvor Kommissionens samlede finansielle forpligtelser er vedtaget, jf. dog artikel 51, stk. 3.

Når det drejer sig om gennemførelse af samlede forpligtelser, der er omhandlet i artikel 52, stk. 3, skal Kommissionen vedtage de tilsvarende individuelle kontrakter eller aftaler senest tre år efter indgåelsen af den finansielle forpligtelse. Individuelle kontrakter og aftaler vedrørende revision og evaluering kan indgås også efter denne frist.

Ved udløbet af de perioder, der er anført i de to første afsnit, frigør den kompetente anvisningsberettigede den uudnyttede del af disse finansielle forpligtelser.

3. I forbindelse med vedtagelsen af hver af Kommissionens retlige enkeltforpligtelser, der følger af en samlet forpligtelse, skal den kompetente anvisningsberettigede, inden han underskriver, registrere beløbet i EUF's finansregnskab og afskrive det på den samlede forpligtelse.
4. Retslige forpligtelser indgået for foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over mere end ét regnskabsår, og ved de tilsvarende finansielle forpligtelser, gives der, undtagen når det drejer sig om de administrative omkostninger, der er omhandlet i artikel 51, stk. 3, en tidsfrist for indfrielse af forpligtelserne, fastsat i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Den del af sådanne forpligtelser, der ikke er indfriet seks måneder efter denne frist, frigøres, hvilket indebærer, at de tilsvarende bevillinger annulleres.

Når en retslig forpligtelse ikke har givet anledning til betaling i en periode af tre år, frigør den kompetente anvisningsberettigede den tilsvarende finansielle forpligtelse og annullerer bevillingerne.

5. Afslutningen af et projekt og frigørelsen af de midler, som der er indgået forpligtelse for i overensstemmelse med stk. 1 - 4, foretages, når Kommissionens juridiske forpligtelser over for tredjemand i forbindelse med dette projekt er opfyldt og de dertil knyttede betalinger og inkasseringer er bogført.

AFDELING 4: INDGÅELSE AF UDGIFTSFORPLIGTELSE, NÅR DER ANVENDES DECENTRAL FORVALTNING

Artikel 55

1. Når Kommissionen varetager forvaltningen af EUF's midler ved decentral forvaltning, indgår den udgiftsforpligtelser efter bestemmelserne i dette afsnit.
2. Finansieringsaftaler med begunstige AVS-stater eller OLT indgås senest den 31. december i år N + 1, idet år N er det år, hvor Kommissionens finansielle forpligtelse vedtages.

Når finansieringsaftalerne ikke indgås inden den frist, der er nævnt i første afsnit, frigøres de tilsvarende bevillinger.

3. En godkendelse indebærer en forpligtelse for Kommissionen til at betale over EUF's midler, når delegationslederen i egenskab af subdelegeret anvisningsberettiget:
 - a) godkender de aftaler og overslag, der er omhandlet i artikel 80, stk. 4, i denne forordning, i overensstemmelse med artikel 36, stk. 2, litra i), i bilag IV til AVS/EF-aftalen eller med de relevante bestemmelser i gennemførelsesbestemmelserne til associeringsafgørelsen
 - b) godkender aftaler om tilskud.

Værdien af alle godkendte kontrakter, overslag eller tilskud skal registreres af den kompetente anvisningsberettigede i regnskabssystemet. Denne registrering betegnes som delegeret bevilling.

De registrerede delegerede bevillinger afskrives af Kommissionen på de samlede forpligtelser svarende til de pågældende finansieringsaftaler.

4. I overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning som omhandlet i artikel 4 og under overholdelse af sine beføjelser bestræber Kommissionen sig på, at:
 - a) de retlige specifikke forpligtelser til gennemførelse af de finansieringsaftaler, der er omhandlet i stk. 2, indgås senest tre år efter datoen for Kommissionens indgåelse af den tilsvarende finansielle forpligtelse
 - b) delegerede bevillinger svarende til de retlige specifikke forpligtelser, der indgås med henblik på gennemførelse af en finansieringsaftale som omhandlet i stk. 2, og som ikke har givet anledning til betaling i en periode af tre år, frigøres.

Retlige specifikke forpligtelser, som omtalt i første afsnit er kontrakter, aftaler om tilskud eller overslag, som AVS-staten, OLT eller disses myndigheder har indgået, eller som Kommissionen har indgået i deres navn og for deres regning.

Ved anvendelsen af første og andet afsnit indsætter Kommissionen, i forståelse med de begunstigede AVS-stater og OLT, passende bestemmelser i de finansieringsaftaler, der er omhandlet i stk. 2.

5. Afslutningen af et projekt og frigørelsen af de midler, som der er indgået forpligtelse for i overensstemmelse med stk. 1 - 4, foretages, når de juridiske forpligtelser, som AVS-staten, OLT eller disses myndigheder eller Kommissionen i deres navn og for deres regning har indgået over for tredjemand i forbindelse med dette projekt, er indfriet og de dertil knyttede betalinger og inkasseringer er bogført.

AFDELING 5: FASTSÆTTELSE AF UDGIFTER

Artikel 56

Fastsættelse af en udgift er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede:

- a) kontrollerer kreditors adkomst
- b) fastslår og kontrollerer tilstedeværelsen af fordringen og størrelsen heraf
- c) kontrollerer, at fordringen er forfalden.

Artikel 57

1. Enhver fastsættelse af en udgift forudsætter tilstedeværelsen af bilag, der beviser kreditors adkomst, på grundlag af konstaterede faktiske ydelser, faktisk foretagne

leverancer eller faktisk præsteret arbejde eller på grundlag af andre dokumenter, der berettiger betalingen. De bilag, der skal vedlægges betalingsordren, og de oplysninger, de skal indeholde, skal gøre det muligt at udføre den kontrol, der er fastsat i artikel 57, 61 og 62.

2. Den kompetente anvisningsberettigede kontrollerer selv bilagene eller sikrer, på eget ansvar, at denne kontrol er blevet foretaget, inden han træffer beslutning om fastsættelsen af udgiften.
3. Beslutningen om betaling kommer til udtryk ved, at den kompetente anvisningsberettigede med sin underskrift attesterer påtegningen "kan betales".

Artikel 58

Kriterierne for underskrivelse af påtegningen "kan betales" fastsættes af den ledende anvisningsberettigede i analogi med de gennemførelsesbestemmelser til den almindelige finansforordning.

Artikel 59

I et system, hvor der ikke anvendes edb, kommer betalingsgodkendelsen til udtryk gennem anvendelse af et stempel med påtegningen "kan betales", der underskrives af den kompetente anvisningsberettigede. I et system, hvor der anvendes edb, kommer betalingsgodkendelsen til udtryk gennem anvendelse af et password tilhørende den kompetente anvisningsberettigede.

AFDELING 6: ANVISNING AF UDGIFTER

Artikel 60

Anvisning af udgifter er den handling, hvorved den kompetente anvisningsberettigede ved udstedelse af en betalingsordre giver regnskabsføreren instruks om at betale en udgift, som han har fastsat.

Artikel 61

Når han udfærdiger en betalingsordre, sikrer den kompetente anvisningsberettigede sig:

- a) at betalingsordren er behørigt udstedt, hvilket forudsætter, at der foreligger en tilsvarende beslutning om udgiftsfastsættelse, som er kommet til udtryk gennem påtegningen "kan betales"
- b) at der er overensstemmelse mellem betalingsordren og den tilsvarende finansielle forpligtelse
- c) at konteringen sker under den rigtige regnskabspost
- d) at bevillingerne er til stede
- e) at angivelsen af modtageren er korrekt.

Artikel 62

Betalingsordren skal angive:

- a) angivelse af det regnskabsår, under hvilket betalingen opføres
- b) det instrument og den tildeling, som beløbet afskrives på, i overensstemmelse med artikel 3
- c) henvisning til den retlige forpligtelse, som er grundlag for betalingen
- d) henvisning til den tilsvarende finansielle forpligtelse
- e) henvisning til andre betalingsordrer, der måtte være blevet afskrevet på samme finansielle forpligtelse
- f) det beløb, der skal betales, angivet i tal, samt udbetalingsvaluta
- g) modtagerens navn og adresse
- h) bankkontoen der krediteres
- i) udgiftens formål
- j) betalingsformen.

Betalingsordren dateres og underskrives af den kompetente anvisningsberettigede og fremsendes derefter til regnskabsføreren.

Artikel 63

Bilagene opbevares af den anvisningsberettigede.

AFDELING 7: BETALING AF UDGIFTER

Artikel 64

1. Betalingen er baseret på påvisningen af, at den tilsvarende foranstaltning er gennemført i overensstemmelse med den grundlæggende retsakt eller med kontrakten, og dækker én af følgende transaktioner:
 - a) betaling af hele det skyldige beløb
 - b) betaling af det skyldige beløb i form af:
 - i) forfinansiering, eventuelt opdelt i flere delbetalinger
 - ii) en eller flere mellemliggende betalinger
 - iii) betaling af saldoen af det skyldige beløb.

2. Ved bogføringen sondres der mellem, hvilken af de i stk. 1 nævnte betalingsformer der anvendes på betalingstidspunktet.
3. Forfinansieringer afskrives helt eller delvis på de mellemliggende betalinger, der er omhandlet i stk. 1, litra b), punkt ii).
4. Den samlede forfinansiering og de mellemliggende betalinger afskrives på den saldobetaling, der er omhandlet i stk. 1, litra b), punkt iii).

Artikel 65

Betaling af udgifterne foretages af regnskabsføreren inden for de grænser, som de disponible midler sætter.

Artikel 66

Betalingerne finder sted via de bankkonti, der er omhandlet i artikel 29 i denne forordning. De nærmere regler for sådanne kontis oprettelse, funktion og anvendelse fastsættes af Kommissionen.

Disse regler skal bl.a. indebære, at overførsler underskrives af to behørigt bemyndigede ansatte, hvoraf den ene skal være regnskabsføreren. De fastsætter endvidere, for hvilke udgifter betaling altid skal foretages ved check eller overførsel.

Artikel 67

1. Hvor delegationschefen i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, fungerer som subdelegeret anvisningsberettiget, kan de tilsvarende betalinger foretages af en subdelegeret regnskabsfører, eventuelt på stedet

Regnskabsføreren kan foretage betalinger i national valuta til den delegerede udbetalingskonto i AVS-staten eller OLT og eventuelt betalinger i fremmed valuta til en eller flere delegerede udbetalingskonti i Fællesskabet.

2. I tilfælde, hvor betalinger foretages af den ved subdelegation bemyndigede regnskabsfører i delegationen, sikrer den kompetente anvisningsberettigede sig, at der udføres en passende kontrol enten før eller efter gennemførelsen af dem eller i forbindelse med bogføringen af dem.

AFDELING 8: TIDSFRISTER I FORBINDELSE MED FORVALTNING AF UDGIFTER

Artikel 68

Udgifter skal fastsættes, anvises til betaling og betales senest halvfems dage efter betalingens forfaldsdato. Den nationale anvisningsberettigede anviser beløbet til betaling og underretter delegationslederen herom senest 45 dage inden forfaldsdatoen.

Betalingskrav i forbindelse med forsinkelser, som Kommissionen er ansvarlig for i overensstemmelse med artikel 37 i bilag IV til AVS-EF-aftalen, imødekommes af

Kommissionen ved hjælp af midlerne på den eller de konti, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, i denne forordning.

KAPITEL 7 EDB-SYSTEMER

Artikel 69

1. Hvis indtægter og udgifter forvaltes ved hjælp af edb-systemer, kan underskrifter foretages elektronisk.
2. Hvis der anvendes edb-systemer og -undersystemer til gennemførelse af transaktioner i forbindelse med den finansielle forvaltning, kræves en fuldstændig beskrivelse af hver enkelt system eller undersystem.

Enhver beskrivelse skal definere indholdet af alle dataområder og præcisere den måde, hvorpå systemet behandler den enkelte individuelle transaktion. Det beskrives, hvorledes systemet sikrer, at der findes et fuldstændigt revisionsspor for hver transaktion.

3. Der tages regelmæssigt sikkerhedskopier af oplysningerne i edb-systemerne og -undersystemerne, og oplysningerne opbevares på et sikkert sted.

KAPITEL 8 DEN INTERNE REVISOR

Artikel 70

Kommissionens interne revisor er ligeledes intern revisor for EUF. Den interne revisor for EUF varetager sin funktion i overensstemmelse med de internationale revisionsprincipper. Han er over for Kommissionen ansvarlig for kontrollen med, at systemer og procedurer for forvaltning af den del af EUF's midler, som Kommissionen forvalter i medfør af artikel 9 g, fungerer tilfredsstillende. Den interne revisor kan hverken være anvisningsberettiget eller regnskabsfører.

Artikel 71

1. Den interne revisor rådgiver Kommissionen med hensyn til risikostyring ved at afgive uafhængige udtalelser om kvaliteten af forvaltnings- og kontrolsystemer og ved at fremsætte henstillinger til forbedring af betingelserne for gennemførelsen af transaktionerne og til fremme af en forsvarlig økonomisk forvaltning. Han kan blive anmodet om at rådgive AVS-staternes eller OLT's myndigheder om de samme emner.

Han har til opgave:

- a) at vurdere, om de interne forvaltningssystemer er hensigtsmæssigt udformet og fungerer effektivt, og i hvilket omfang tjenestegrenene har formået at

gennemføre politikker, programmer og foranstaltninger set i lyset af de dermed forbundne risici

- b) at vurdere udformningen og kvaliteten af de interne kontrolsystemer, der anvendes på alle transaktioner vedrørende forvaltning af EUF's midler.
2. Den interne revisor har fuldstændig og ubegrænset adgang til alle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af hans opgaver, om nødvendigt også på stedet, herunder i medlemsstater og tredjelande.
3. Den interne revisor aflægger rapport til Kommissionen om resultatet af sine undersøgelser og anfører heri eventuelle henstillinger. Denne sørger for, at henstillingerne følges op. Desuden forelægger den interne revisor Kommissionen en årlig beretning om den interne revision med angivelse af arten og antallet af udførte revisioner, de fremsatte henstillinger og opfølgningen af disse henstillinger.
4. Kommissionen sender årligt dechargemyndigheden en beretning med angivelse af arten og antallet af udførte interne revisioner, de fremsatte henstillinger og opfølgningen af disse henstillinger.

Artikel 72

De særlige regler, der gælder for den interne revisor, er de samme som de regler, der er fastsat i gennemførelsesbestemmelserne til den almindelige finansforordning, navnlig for så vidt angår garantierne for den interne revisors uafhængighed og reglerne for, hvornår han kan drages til ansvar.

AFSNIT IV OFFENTLIGE AFTALER

KAPITEL 1 ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 73

1. Offentlige aftaler er gensidigt bebyrdende aftaler, der indgås skriftligt af en ordregivende myndighed som omhandlet i artikel 74 med henblik på, mod betaling af et beløb, der helt eller delvis afholdes over EUF's midler, at få stillet varer til rådighed, få udført bygge- og anlægsarbejder eller få leveret tjenesteydelser.

Aftalerne kan vedrøre:

- a) varer
 - b) bygge- og anlægsarbejder
 - c) tjenesteydelser.
2. Tilskud er ikke omfattet af dette afsnit.

Artikel 74

1. I dette afsnit betragtes følgende som ordregivende myndigheder:
 - a) den eller de begunstigede AVS-stater eller de organer, som disse på behørig måde har givet bemyndigelse, eller repræsentanter for sidstnævnte
 - b) Kommissionen for så vidt angår de aftaler, den indgår for egen regning
 - c) Kommissionen, i en eller flere modtager-AVS-staters navn og for deres regning
 - d) et organ under national eller international ret eller juridiske eller fysiske personer, der har indgået en aftale om finansiering eller tilskud med én eller flere AVS-stater eller med Kommissionen med henblik på gennemførelsen af et program eller projekt.
2. De procedurer, der skal følges ved indgåelse af sådanne aftaler, fastlægges i de finansieringsaftaler, der er nævnt i artikel 52, stk. 3.

KAPITEL 2 FREM GANGSMÅDER OG PRINCIPPER FOR INDGÅELSE AF AFTALER

Artikel 75

1. Ved tildeling af kontrakter vedrørende transaktioner, som EUF finansierer til fordel for AVS-staterne, gælder de procedurer, der er fastsat i artikel 28 i bilag IV til AVS-EF-aftalen.

Procedurerne for tildeling af kontrakter vedrørende de transaktioner, som EUF finansierer til fordel for OLT, defineres i gennemførelsesbestemmelserne til OLT-associeringsafgørelsen.
2. Kommissionen skal overholde de relevante fællesskabsregler for indgåelse af aftaler, når den optræder som ordregivende myndighed i forbindelse med iværksættelsen af humanitær bistand og nødhjælp inden for rammerne af AVS-EF-aftalen eller OLT-associeringsafgørelsen.

KAPITEL 3 DELTAGELSE I AFTALER

Artikel 76

1. Deltagelsen i udbud vedrørende aftaler finansieret af EUF er åben på lige vilkår efter reglerne i artikel 20 i bilag IV til AVS-EF-aftalen.

2. Statsborgere i lande bortset fra medlemsstater, AVS-stater og OLT kan, på de betingelser, der er fastsat i artikel 22 i bilag IV til AVS-EF-aftalen, få tilladelse til at deltage i disse udbud.

Artikel 77

Inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved AVS-EF-aftalen, og på de betingelser, der er fastsat i artikel 21 i bilag IV til aftalen, sikrer Kommissionen den bredest mulige deltagelse på lige fod i udbud vedrørende aftaler finansieret af EUF, og den sørger for overholdelse af principperne om klarhed og åbenhed, proportionalitet, ligebehandling og ikke-forskelsbehandling.

KAPITEL 4 OFFENTLIGGØRELSE

Artikel 78

Inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved AVS-EF-aftalen, og på de betingelser, der er fastsat i artikel 21 og 34 i bilag IV til aftalen, træffer Kommissionen de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre offentliggørelse af internationale udbud i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og på Internettet.

Artikel 79

1. Inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved AVS-EF-aftalen, træffer Kommissionen alle relevante foranstaltninger for på effektiv måde at informere interesserede økonomiske kredse, navnlig gennem regelmæssig offentliggørelse af programmer og projekter, der skal finansieres over EUF's midler.
2. Kommissionen sørger navnlig for, via de bedst egnede medier og med angivelse af de planlagte aftalers genstand, indhold og beløb, at offentliggøre:
 - a) projektprofiler
 - b) et resumé af de finansieringsforslag, Kommissionen har vedtaget efter høring af EUF-udvalget.
3. Inden for rammerne af de beføjelser, der er tillagt den ved AVS-EF-aftalen, sørger Kommissionen for så hurtigt som muligt at offentliggøre resultaterne af udbuddene.

AFSNIT V AFTALER I OFFENTLIGT REGI

Artikel 80

1. Dette afsnit regulerer de aftaler i offentligt regi, der er omhandlet i artikel 24 i bilag IV til AVS-EF-aftalen. Det finder med de fornødne ændringer anvendelse på det finansielle samarbejde med OLT.

2. I forbindelse med aftaler i direkte offentligt regi gennemføres projekter og programmer i administrativt regi direkte af offentlige tjenester i den eller de berørte AVS-stater.

Fællesskabet yder tilskud til de pågældende tjenesters udgifter ved at bevilge manglende udstyr og/eller materiel og/eller midler til rekruttering af det nødvendige ekstra personale, f.eks. eksperter, der er statsborgere i den pågældende AVS-stat eller i en anden AVS-stat. Fællesskabet dækker kun udgifter til supplerende midler og midlertidige gennemførelsesudgifter i forbindelse med vedkommende foranstaltning.

Den finansielle forvaltning af et projekt, der gennemføres i administrativt regi i overensstemmelse med første og andet afsnit, foregår ved hjælp af en særlig konto, der forvaltes af en bestyrer og en regnskabsfører, som begge udnævnes af den nationale anvisningsberettigede, efter at delegationslederen har godkendt udnævnelsen.

3. I forbindelse med aftaler i indirekte offentligt regi overdrager de ordregivende myndigheder som omhandlet i artikel 74, stk. 1, litra a), opgaver vedrørende gennemførelsen af projekter eller programmer til offentlige, halvoffentlige eller private organer, der i juridisk henseende er forskellige fra den eller de pågældende AVS-stater. I dette tilfælde påtager det pågældende organ sig forvaltningen og gennemførelsen af projektet eller programmet i stedet for den nationale anvisningsberettigede. De således uddelegerede opgaver kan omfatte bemyndigelse til at indgå kontrakter samt forvaltning af kontrakter og rollen som bygherre i den eller de pågældende AVS-staters navn og for deres regning.

4. Aftaler i offentligt regi iværksættes i form af et program over planlagte foranstaltninger og et overslag over de dermed forbundne omkostninger, i det følgende benævnt "programoverslag". Programoverslaget er et dokument, der fastlægger de nødvendige materielle midler og menneskelige ressourcer, budgettet og de tekniske og administrative bestemmelser for gennemførelsen af et projekt i løbet af en bestemt periode ved hjælp af en særlig ordning, der eventuelt indebærer indgåelse af offentlige aftaler og ydelse af særlige tilskud. De enkelte programoverslag udarbejdes af bestyreren og regnskabsføreren som omhandlet i stk. 2, når der er tale om aftaler i direkte offentligt regi, eller af det organ, der er omhandlet i stk. 3, når der er tale om aftaler i indirekte offentligt regi, og de skal derefter godkendes af den nationale anvisningsberettigede og af delegationslederen, inden iværksættelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i dokumentet.

5. I forbindelse med iværksættelsen af de programoverslag, der er omhandlet i stk. 4, skal procedurerne for indgåelse af aftaler og ydelse af tilskud være i overens-

stemmelse med de regler, der er anført i del IV og V. Således skal forslag om tildeling af kontrakter godkendes af delegationslederen i overensstemmelse med artikel 36 i bilag IV til AVS-EF-aftalen. Det samme gælder forslag om ydelse af tilskud.

6. I de finansieringsaftaler, der er omhandlet i artikel 52, stk. 3, skal det angives, om der er mulighed for at iværksætte projekter eller programmer ved aftaler i offentligt regi.

Artikel 81

I forbindelse med aftaler i indirekte offentligt regi indgår den ordregivende myndighed som omhandlet i artikel 74, stk. 1, litra a), en tjenesteydelsesaftale med et eksternt organ. Kommissionen sørger for, at kontrakten indeholder:

- a) passende bestemmelser om den kontrol med anvendelsen af EUF's midler, der udføres af den ledende anvisningsberettigede, delegationslederen, OLAF, den nationale anvisningsberettigede, Revisionsretten og de nationale kontrolorganer i den eller de pågældende AVS-stater
- b) en klar definition og nøje afgrænsning af de beføjelser, der uddelegeres til det pågældende organ, og af de beføjelser, som den nationale anvisningsberettigede bibeholder
- c) de procedurer, der gælder for udøvelsen af de således uddelegerede beføjelser, f.eks. vedrørende udvælgelse af de foranstaltninger, der skal finansieres, tildeling af kontrakter og rollen som bygherre
- d) mulighed for efterfølgende revision og økonomiske sanktioner, hvis tildelingerne af tilskud og tildelingen af kontrakter til det eksterne organ ikke er i overensstemmelse med de procedurer, der er defineret under litra c)
- e) funktionerne anvisning til betaling og betaling skal være faktisk adskilte
- f) der skal være et effektivt system for intern kontrol af forvaltningstransaktioner
- g) der skal føres et regnskab over forvaltningstransaktionerne og findes særskilte procedurer for regnskabsaflæggelse, som gør det muligt at redegøre for anvendelsen af EUF's midler.

AFSNIT VI TILSKUD

KAPITEL 1 ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 82

1. I forbindelse med central forvaltning er tilskud direkte finansielle bidrag uden krav om tilbagebetaling, som Kommissionen over EUF's midler yder til finansiering af:

- a) enten en foranstaltning, der tager sigte på at fremme virkeliggørelsen af et mål, der indgår i AVS-EF-aftalen eller OLT-associeringsaftalen eller i et program eller projekt, der er vedtaget i overensstemmelse med bestemmelserne heri
- b) eller administrationsudgifterne for et organ, der arbejder for virkeliggørelsen af et sådant mål.

De ydes på grundlag af en skriftlig aftale.

2. Følgende udgiftskategorier betragtes ikke som tilskud med henblik på dette afsnit:
 - a) de finansieringsaftaler, der er omhandlet i artikel 52, stk. 3, litra a)
 - b) offentlige aftaler som omhandlet i afsnit IV og aftaler i offentligt regi som omhandlet i afsnit V
 - c) lån, garantier, kapitalandele, rentegodtgørelser og enhver anden form for finansiel intervention forvaltet af EIB
 - d) direkte eller indirekte budgetstøtte, støtte som led i gældssanering eller støtte til eksportindtægter i tilfælde af kortvarige udsving
 - e) udbetalinger til de organer, hvortil Kommissionen har uddelegeret opgaver, jf. artikel 15 og 16, eller udbetalinger som led i fælles forvaltning som omhandlet i artikel 17.

KAPITEL 2 PRINCIPPER FOR YDELSE AF TILSKUD

Artikel 83

1. Tilskud ydes under overholdelse af principperne om klarhed og åbenhed, ligebehandling og samfinansiering og kan ikke kumuleres eller ydes med tilbagevirkende kraft.
2. Et tilskud må ikke have til formål eller bevirke, at modtageren opnår enfortjeneste.

Artikel 84

1. Når en foranstaltning, der forvaltes centralt, omfatter finansiering i form af tilskud, skal den operationelle planlægning af foranstaltningen, undtagen når der er tale om bistand i krisesituationer og humanitære bistandsforanstaltninger, indeholde en programmering heraf.

Denne programmering iværksættes ved at indkalde forslag, undtagen i hastende og velbegrundede undtagelsestilfælde, eller hvis modtageren er af en sådan beskaffenhed, at han er den eneste mulighed i forbindelse med en bestemt foranstaltning.

2. De ydede tilskud offentliggøres i en årlig meddelelse under overholdelse af de almindelige fortroligheds- og sikkerhedskrav.

Artikel 85

1. Hver modtager kan i forbindelse med én og samme foranstaltning kun opnå ét tilskud finansieret over EUF's midler.
2. En modtager kan for hvert af sine regnskabsår kun opnå ét driftstilskud finansieret over EUF's midler.

Artikel 86

1. Der kan kun ydes tilskud til allerede påbegyndte foranstaltninger i tilfælde, hvor ansøgeren kan dokumentere, at det var nødvendigt at igangsætte foranstaltningen, inden aftalen blev underskrevet.

I disse tilfælde må tilskudsberettigede udgifter dog ikke ligge forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, undtagen i behørigt begrundede undtagelses-tilfælde eller hvis der er tale om udgifter, der er nødvendige for en tilfredsstillende afvikling af bistand i krisesituationer og humanitære bistandsforanstaltninger, på de betingelser, der er fastsat i AVS-EF-aftalen eller OLT-associeringsafgørelsen.

Der kan ikke ydes tilskud med tilbagevirkende kraft til allerede afsluttede foranstaltninger

2. En aftale om driftstilskud skal være underskrevet senest fire måneder efter begyndelsen af modtagerens regnskabsår. Tilskudsberettigede udgifter må ikke ligge forud for datoen for indgivelse af støtteansøgningen eller forud for begyndelsen af modtagerens regnskabsår.

Artikel 87

Et tilskud må kun finansiere samtlige omkostninger i forbindelse med en foranstaltning, hvis dette er absolut nødvendigt for gennemførelsen af den.

KAPITEL 3 PROCEDURE FOR YDELSE AF TILSKUD

Artikel 88

1. For at komme i betragtning skal ansøgninger om tilskud indgå i AVS-EF-aftalen eller OLT-associeringsafgørelsen eller i et program eller projekt, der er vedtaget efter bestemmelserne heri, og indgives skriftligt af juridiske personer. Undtagelsesvis kan der, afhængigt af foranstaltningens art og ansøgerens målsætning, ydes tilskud til fysiske personer på de betingelser, der er fastsat i nævnte aftale og nævnte afgørelse.
2. Der kan ikke ydes tilskud til ansøgere, der i forbindelse med proceduren for ydelse af tilskud er udelukket efter Fællesskabets regler for offentlige aftaler.

Ansøgerne skal dokumentere, at de ikke befinder sig i den situation, der er omhandlet i første afsnit.

3. Den ledende anvisningsberettigede kan anvende administrative og økonomiske sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til situationen og har en afskrækkende virkning, over for ansøgere, der udelukkes efter stk. 2.

Artikel 89

1. Der anvendes udvælgelseskriterier til bedømmelse af ansøgerens evne til at udføre den foreslåede foranstaltning eller det foreslåede arbejdsprogram.
2. Der anvendes tildelingskriterier til at bedømme kvaliteten af de indgivne forslag set i forhold til de opstillede mål og prioriteter.

Artikel 90

1. Forslagene vurderes på grundlag af de på forhånd meddelte udvælgelses- og tildelingskriterier af et udvalg nedsat til formålet med henblik på at afgøre, hvilke forslag der vil kunne finansieres.
2. Den kompetente anvisningsberettigede fastlægger derefter på grundlag af vurderingen i stk. 1 listen over modtagere og de tildelte beløb.
3. Den kompetente anvisningsberettigede underretter skriftligt ansøgeren om, hvilken beslutning der er truffet. Hvis det ønskede tilskud ikke ydes, meddeler han grundene til afslaget med henvisning til de på forhånd meddelte udvælgelses- og tildelingskriterier.

KAPITEL 4 BETALING

Artikel 91

Betalingstempoet er betinget af de økonomiske risici, foranstaltningens varighed og gennemførelsesgrad eller de udgifter, modtageren har afholdt.

Artikel 92

Den kompetente anvisningsberettigede kan af modtageren kræve en forhåndsgaranti for at begrænse de økonomiske risici, der er forbundet med udbetalingen af forfinansiering.

Artikel 93

1. Tilskudsbeløbet bliver først endeligt, når Kommissionen har godkendt de endelige rapporter og regnskaber, uden at dette begrænser Kommissionens mulighed for senere at gennemføre kontrol.
2. Hvis modtageren ikke opfylder sine kontraktmæssige eller ved lov fastsatte forpligtelser, suspenderes tilskuddet, og det kan derefter reduceres eller helt bortfalde, efter at modtageren har fået lejlighed til at fremsætte sine bemærkninger.

KAPITEL 5 GENNEMFØRELSE

Artikel 94

1. Hvis foranstaltningens gennemførelse gør det nødvendigt, at modtageren indgår aftaler, skal der, i de aftaler om tilskud, der er omhandlet i artikel 82, stk. 1, fastsættes procedurer herfor, som er i overensstemmelse med de fællesskabsregler for indgåelse af aftaler, der finder anvendelse på samarbejdet med tredjelande.
2. Hver aftale om tilskud giver udtrykkeligt Kommissionen, herunder OLAF, og Revisionsretten beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget finansiel støtte over EUF's midler.

Artikel 95

I forbindelse med decentral forvaltning efter bestemmelserne i artikel 14 forsøger Kommissionen i de begunstigede AVS-stater og OLT at fremme en forvaltning, der er baseret på bestemmelser svarende til dem, der er omhandlet i dette afsnit.

AFSNIT VII REGNSKAB

KAPITEL 1 AFLÆGGELSE AF REGNSKABER

Artikel 96

1. Kommissionen udarbejder senest den 31. juli hvert år EUF's årsregnskab, som beskriver den finansielle situation pr. 31. december i det foregående regnskabsår. EUF's årsregnskab omfatter:
 - a) de årsopgørelser, der er omhandlet i artikel 100
 - b) de beretninger om den økonomiske forvaltning, der er omhandlet i artikel 101
 - c) de årsopgørelser og oplysninger, der forelægges af EIB i overensstemmelse med artikel 125, stk. 2.2.

EUF's årsregnskab ledsages af en beretning om den finansielle forvaltning i det forløbne regnskabsår, der giver en pålidelig redegørelse for:

- a) virkeliggørelsen af målene for regnskabsåret, i overensstemmelse med principperne for forsvarlig økonomisk forvaltning

- b) den finansielle situation og begivenheder, der har haft væsentlig indflydelse på de aktiviteter, der har fundet sted i løbet af regnskabsåret.

Artikel 97

Årsregnskabet skal være formelt korrekt, pålideligt og fuldstændigt og give et retvisende billede af:

- a) for så vidt angår årsopgørelserne: aktiver, passiver, udgifter og indtægter, rettigheder og forpligtelser, der ikke er opført under aktiver og passiver, og likviditetsbevægelser
- b) for så vidt angår beretningerne om den økonomiske forvaltning: de enkelte transaktioner vedrørende forvaltning af EUF's midler både med hensyn til indtægter og udgifter.

Artikel 98

De årsopgørelser, der er omhandlet i artikel 100, opstilles i overensstemmelse med følgende almindeligt anerkendte regnskabsprincipper:

- a) going concern
- b) forsigtighed
- c) kontinuitet i regnskabsmetoderne
- d) anvendelse af sammenlignelige oplysninger
- e) væsentlighed
- f) bruttoprincip
- g) indhold frem for formalia
- h) periodisering.

Artikel 99

1. Ifølge periodiseringsprincippet skal årsopgørelserne omhandlet i artikel 100 omfatte udgifter og indtægter, der vedrører regnskabsåret, uanset betalings- eller inkasseringstidspunkt.
2. Værdien af aktiver og passiver bestemmes efter de værdiansættelsesregler, der fastsættes i henhold til artikel 111.

Artikel 100

1. Årsopgørelserne opstilles af regnskabsføreren i millioner euro. De omfatter:

- a) Balancen, der viser formuestillingen, den finansielle stilling og EUF's økonomiske resultat pr. 31. december i det forløbne regnskabsår; den opstilles efter det skema, der er fastsat i Rådets direktiv om årsregnskaberne for visse selskabsformer, idet der dog tages hensyn til de særlige træk, der kendetegner EUF's aktiviteter
 - b) Pengestrømsanalysen, der viser regnskabsårets indbetalinger og udbetalinger, den endelige likviditetssaldo samt en oversigt over tilvejebringelse og anvendelse af midler i det forløbne regnskabsår
 - c) en oversigt over EUF's fordringer med angivelse af:
 - i) de udestående fordringer, der er i begyndelsen af kalenderåret
 - ii) fordringer fastlagt i løbet af regnskabsåret
 - iii) beløb, der er inkasseret i løbet af regnskabsåret
 - iv) bortfald af fastlagte fordringer
 - v) de udestående fordringer, der er ved regnskabsårets udgang.
2. I bilaget til årsopgørelserne suppleres og kommenteres de oplysninger, der findes i de i stk. 1 nævnte opgørelser, og i noter anføres det, hvilke regnskabsprincipper der er anvendt ved udarbejdelse og forelægning af regnskabet.

Artikel 101

- 1. Beretningerne om den økonomiske forvaltning opstilles af regnskabsføreren og anføres i millioner euro. De omfatter opgørelsen over resultatet af den finansielle forvaltning, der sammenfatter alle finansielle transaktioner i regnskabsåret, både med hensyn til indtægter og udgifter. I bilaget til opgørelsen over resultatet af den finansielle forvaltning suppleres og kommenteres de deri indeholdte oplysninger.
- 2. Beretningerne om den finansielle forvaltning omfatter følgende tabeller, opstillet i euro og udarbejdet af den ledende anvisningsberettigede i samråd med regnskabsføreren:
 - a) en oversigt, der viser udviklingen i det forløbne regnskabsår i tildelingerne angivet i bilaget
 - b) en oversigt, der viser det samlede beløb pr. tildeling af forpligtelserne, de delegerede bevillinger og betalingerne i løbet af regnskabsåret og de samlede beløb heraf siden EUF's begyndelse
 - c) oversigter, der pr. tildeling, land, territorium, region eller underregion viser det samlede beløb af forpligtelser, delegerede bevillinger og betalinger i løbet af regnskabsåret og de samlede beløb heraf siden EUF's begyndelse.

Artikel 102

Senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår sender Kommissionen Revisionsretten udkastet til årsregnskab. Kommissionen forelægger senest den 30. april Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten den beretning om den økonomiske forvaltning i regnskabsåret, der er omhandlet i artikel 96.

Artikel 103

1. Revisionsretten fremsætter senest den 15. juni sine bemærkninger til udkastet til årsregnskab for så vidt angår den del af EUF's midler, som Kommissionen står for den økonomiske forvaltning af i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, så Kommissionen kan foretage de korrektioner, som skønnes nødvendige med henblik på opstilling af det endelige årsregnskab.
2. Kommissionen godkender det endelige årsregnskab og sender det senest den 31. juli efter det afsluttede regnskabsår til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.
3. Det endelige årsregnskab offentliggøres senest den 31. oktober efter det afsluttede regnskabsår i De Europæiske Fællesskabers Tidende sammen med den revisionserklæring, som Revisionsretten afgiver vedrørende den del af EUF's midler, som Kommissionen står for den økonomiske forvaltning af i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1.

KAPITEL 2 OPLYSNINGER OM FORVALTNINGEN AF EUF'S MIDLER

Artikel 104

1. Kommissionen og EIB sikrer, hver for sit vedkommende, tilsynet med anvendelsen af den støtte, der via EUF ydes til AVS-stater, OLT eller enhver anden modtager, samt med iværksættelsen af de projekter, der finansieres af EUF, idet der især lægges vægt på de mål, der er omhandlet i artikel 55 og 56 AVS-EF-aftalen og de tilsvarende bestemmelser i OLT-associeringsafgørelsen.
2. EIB informerer regelmæssigt Kommissionen om iværksættelsen af de projekter, der finansieres over den del af EUF's midler, som banken forvalter, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i de operationelle retningslinjer for investeringsfaciliteten.
3. Kommissionen og EIB giver EUF-udvalget oplysninger om, hvorledes EUF's midler konkret anvendes for hver af de nationale og regionale tildelinger, der er omhandlet i bilaget. Oplysningerne dækker også foranstaltninger i forbindelse med de projekter og programmer, der finansieres via investeringsfaciliteten. Kommissionen meddeler Revisionsretten disse oplysninger i overensstemmelse med artikel 32, stk. 4, i den interne aftale.

KAPITEL 3 REGNSKAB

Artikel 105

1. Regnskabet er et system, der gør det muligt at registrere og klassificere talmæssige, finansielle oplysninger.
2. Regnskabet består af et almindeligt regnskab og et finansielt regnskab. Regnskaberne føres i euro på basis af regnskabsåret.
3. Det almindelige og det finansielle regnskab afsluttes ved regnskabsårets udgang med henblik på opstilling af det årsregnskab, der omhandles i kapitel 1.
4. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 er ikke til hinder for, at den ledende anvisningsberettigede desuden fører et analytisk regnskab.

Artikel 106

Regnskabsføreren fører tilsyn med og bogfører indbetalingerne og andre indtægter fra medlemsstaterne.

Artikel 107

I det almindelige regnskab registreres i kronologisk rækkefølge og efter dobbelt bogholderimetoden alle begivenheder og transaktioner, der påvirker EUF's økonomiske, finansielle og formuemæssige stilling, og de respektive saldi udgør EUF's balance.

Artikel 108

1. De enkelte kontobevægelser og kontienes saldi bogføres.
2. Alle regnskabsposter, herunder regnskabsmæssige korrektioner, skal være baseret på bilag, hvortil der henvises.
3. Regnskabssystemet skal gøre det muligt at spore hver enkelt regnskabsposter.

Artikel 109

Regnskabsføreren foretager, efter regnskabsårets udløb og frem til regnskabsafleggelsen, de korrektioner, der er nødvendige for at sikre, at der opstilles et formelt korrekt og pålideligt årsregnskab, som giver et retvisende billede; dog må sådanne korrektioner ikke medføre udbetalinger eller indbetalinger med virkning for det pågældende regnskabsår.

Artikel 110

1. Det finansielle regnskab gør det muligt i detaljer at følge den økonomiske forvaltning af EUF's midler.

Det udviser:

- a) tildelingerne
 - b) forpligtelserne
 - c) de delegerede bevillinger
 - d) alle regnskabsårets udbetalinger, fastlagte fordringer og inkasserede beløb med angivelse af det fulde beløb uden modregning.
2. Når forpligtelser, betalinger og fordringer er udtrykt i national valuta, skal regnskabssystemet muliggøre registrering heraf i national valuta foruden bogføringen i euro.
 3. De forpligtelser, der er omhandlet i artikel 52, bogføres i euro med et beløb svarende til værdien af de finansieringsafgørelser, som Kommissionen har truffet.

De delegerede bevillinger, der er omhandlet i artikel 55, stk. 3, bogføres i euro med et beløb svarende til modværdien af de kontrakter, tilskud eller programoverslag, som den begunstigede AVS-stat eller OLT eller Kommissionen har indgået aftale om som led i projektgennemførelsen. Ved beregningen af denne modværdi tages der eventuelt hensyn til:

- a) et beløb til betaling af refusionsberettigede udgifter på basis af bilag
 - b) et beløb til prisrevision og uforudsete udgifter som defineret i de kontrakter, der finansieres af EUF
 - c) et beløb til dækning af valutakurssvingninger.
4. De omregningskurser, der skal anvendes ved den endelige bogføring af betalinger, der foretages som led i de projekter og programmer, der er omhandlet i AVS-EF-aftalens del IV samt i bilag IV til aftalen eller i OLT-associeringsafgørelsen, er de kurser, der gælder på den dato, på hvilken Kommissionens konti som omhandlet i artikel 29 i denne forordning er blevet debiteret.
 5. Alle regnskabsbilag vedrørende indfrielsen af en forpligtelse opbevares i en periode på fem år fra datoen for den afgørelse om decharge for den økonomiske forvaltning af EUF's midler, der er omhandlet i artikel 119, vedrørende det regnskabsår, i hvilket indfrielsen af forpligtelsen afsluttes i regnskabsmæssig henseende. Bilag vedrørende transaktioner, der ikke er endeligt afsluttede, opbevares dog ud over denne periode og indtil udgangen af året efter det år, hvor de pågældende transaktioner afsluttes.

Artikel 111

1. Regnskabsføreren fastlægger de regnskabsregler og -metoder, der skal anvendes. Han udarbejder og vedtager - efter høring af den ledende anvisningsberettigede - den kontoplan, der skal anvendes i forbindelse med EUF's transaktioner. Han tager udgangspunkt i de internationalt anerkendte regnskabsstandarder for den offentlige sektor, men kan afvige herfra, når EUF-aktiviteternes særlige karakter gør det berettiget.
2. Regnskabsposterings foretages i overensstemmelse med kontoplanen. I kontoplanen sondres der nøje mellem det almindelige og det finansielle regnskab. Kontoplanen sendes til Revisionsretten.

AFSNIT VIII EKSTERN REVISION OG DECHARGE

KAPITEL 1 ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 112

For transaktioner finansieret over den del af EUF's midler, som EIB forvalter i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, gælder de revisions- og dechargeprocedurer, der i vedtægterne for EIB er fastsat for dennes virksomhed generelt. De eksisterende specifikke bestemmelser, der er vedtaget efter fælles overenskomst mellem Revisionsretten, EIB og Kommissionen, gælder fortsat og vil eventuelt blive ajourført for at tage hensyn til de særlige træk, der kendetegner investeringsfaciliteten, herunder rentegodtgørelser.

I forbindelse med transaktioner finansieret over den del af EUF's midler, som Kommissionen forvalter i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, udøver Revisionsretten sine beføjelser i overensstemmelse med bestemmelserne i dette afsnit.

KAPITEL 2 EKSTERN KONTROL

Artikel 113

Kommissionen underretter så snart som muligt Revisionsretten om alle beslutninger og foranstaltninger, som den træffer i medfør af denne forordning.

Artikel 114

Med henblik på udførelsen af sit hverv meddeler Revisionsretten Kommissionen og de myndigheder, som denne forordning gælder for, navnene på de ansatte, der er bemyndiget til at foretage kontrol hos dem, og de opgaver, der er overdraget til de pågældende.

Artikel 115

1. Revisionsretten undersøger lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne i forhold til AVS-EF-aftalen, associeringsafgørelsen, denne forordning og alle retsakter vedtaget til gennemførelse heraf.
2. Under udførelsen af sit hverv har Revisionsretten på de betingelser, der er fastsat i stk. 6, adgang til alle dokumenter og oplysninger, der angår den økonomiske forvaltning i de tjenestegrene og organer, og som vedrører transaktioner, der er finansieret eller samfinansieret over EUF's midler. Den har beføjelse til at udspørge enhver ansat, der har ansvaret for en indtægts- eller udgiftstransaktion, og til at benytte de samme kontrolmuligheder, som nævnte tjenestegrene eller organer råder over.

For at opnå alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Revisionsrettens hverv, kan denne efter egen anmodning være til stede ved den revision, der foretages som led i den økonomiske forvaltning af Kommissionen eller for dennes regning.

3. Revisionsretten sørger for, at alle værdipapirer og midler, der er deponeret eller findes i kassen, kontrolleres på grundlag af attester underskrevet af depositarerne eller officielle erklæringer vedrørende kasse- eller værdipapirbeholdninger. Den kan selv foretage en sådan kontrol.
4. På Revisionsrettens anmodning skal Kommissionen bemyndige pengeinstitutter, i hvilke EUF har tilgodehavender, til at give Revisionsretten mulighed for at forvisse sig om, at de eksterne oplysninger stemmer overens med regnskabet.
5. Kommissionen yder Revisionsretten al den bistand og giver den alle de oplysninger, som denne mener at have brug for under udførelsen af sit hverv. Den giver Revisionsretten adgang til alle bilag vedrørende indgåelse og gennemførelse af aftaler, alle regnskaber over penge og materialer, alle bilag, herunder regnskabsbilag, såvel som dertil hørende administrative dokumenter, enhver form for dokumentation vedrørende indtægter og udgifter, alle fortegnelser, alle organisationsplaner, som Revisionsretten måtte finde nødvendige i forbindelse med revision af beretningen om resultatet af den økonomiske forvaltning på grundlag af bilag eller på stedet, og endvidere, i samme øjemed, alle dokumenter og oplysninger, der opbevares på et magnetisk medium.

Ansatte, hvis arbejde kontrolleres af Revisionsretten, skal:

- a) åbne deres kasse og fremvise penge, værdipapirer og materiale af enhver art og de bilag vedrørende forvaltningen, som de sidder inde med, såvel som alle bøger, registre og andre dokumenter, der har tilknytning dertil
- b) fremvise korrespondance og alle andre dokumenter, der er nødvendige til fuldstændig udførelse af den revision, der er omhandlet i stk. 1.

Kun Revisionsretten kan begære adgang til de i andet afsnit, litra b), omtalte oplysninger.

Revisionsretten har beføjelse til at revidere dokumenter vedrørende EUF's indtægter og udgifter, som opbevares af Kommissionens tjenestegrene.

6. Efterprøvnningen af indtægters og udgifters lovlighed og formelle rigtighed og kontrollen af, at den økonomiske forvaltning har været forsvarlig, omfatter også den måde, hvorpå organer uden for Kommissionen har anvendt EUF-midler, som de har modtaget som tilskud i overensstemmelse med afsnit VI. Enhver form for finansiering over EUF's midler til fordel for modtagere, som ikke hører under Kommissionen, er betinget af, at modtagerne eller, hvis der ikke foreligger en accept fra deres side, kontrahenterne eller underkontrahenterne skriftligt accepterer at lade Revisionsretten føre kontrol med anvendelsen af den tildelte finansiering.
7. Anvendelsen af integrerede edb-systemer må ikke begrænse Revisionsrettens adgang til bilag.

Artikel 116

1. Efter afslutningen af hvert regnskabsår udarbejder Revisionsretten en årsberetning, for hvilken stk. 2-6 gælder.
2. Revisionsretten fremsender senest den 15. juni de bemærkninger til Kommissionen, den mener bør anføres i årsberetningen. Bemærkningerne behandles fortroligt. Kommissionen sender Revisionsretten sine svar senest den 30. september i det pågældende år.
3. Årsberetningen skal indeholde en vurdering af, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.
4. Revisionsretten kan tilføje enhver form for resumé eller sammenfatning samt generelle bemærkninger, som den finder relevante, i årsberetningen.
5. Revisionsretten sørger for, at institutionernes svar i den offentliggjorte udgave af årsberetningen følger umiddelbart efter de tilsvarende bemærkninger.
6. Revisionsretten sender senest den 31. oktober de myndigheder, der er ansvarlige for meddelelse af decharge, og Kommissionen sin årsberetning med Kommissionens svar og sørger for offentliggørelse heraf i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 117

1. Revisionsretten sender Kommissionen enhver bemærkning, som den mener bør medtages i en særberetning. Bemærkningerne behandles fortroligt.

Institutionen har en frist på to en halv måned til at meddele Revisionsretten sine eventuelle kommentarer til de pågældende bemærkninger.

Senest en måned herefter vedtager Revisionsretten den endelige udgave af den pågældende særberetning.

2. Særberetningerne omhandlet i stk. 1, ledsaget af Kommissionens svar, sendes straks til Europa-Parlamentet og Rådet. Hver af disse institutioner afgør, eventuelt i samråd med Kommissionen, hvad der skal gøres til opfølgning heraf.

Hvis Revisionsretten beslutter at offentliggøre visse af sine særberetninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, skal de ledsages af Kommissionens svar.

3. Revisionsretten kan afgive udtalelse om spørgsmål vedrørende EUF på en institutions anmodning.

Artikel 118

Samtidig med den årsberetning, der omhandles i artikel 116, afgiver Revisionsretten over for Europa-Parlamentet og Rådet en erklæring om regnskabernes rigtighed og om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

KAPITEL 3 DECHARGE

Artikel 119

1. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 30. april i år N + 2 Kommissionen decharge for den økonomiske forvaltning i år N af de EUF-midler, som den forvalter i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1. Hvis denne frist ikke kan overholdes, oplyser Europa-Parlamentet eller Rådet Kommissionen om årsagerne til, at afgørelsen har måttet udsættes. Hvis Europa-Parlamentet udsætter afgørelsen om decharge, skal Kommissionen hurtigst muligt træffe foranstaltninger, der gør det lettere at fjerne hindringerne for denne afgørelse.
2. Dechargeafgørelsen omfatter årsregnskabet for EUF som omhandlet i artikel 96, med undtagelse af den del af regnskabet, der udarbejdes af EIB i overensstemmelse med artikel 125, stk. 2. Afgørelsen indeholder en vurdering af, om Kommissionen under gennemførelsen af den økonomiske forvaltning i den forløbne periode har optrådt ansvarligt.
3. Med henblik på at meddele decharge gennemgår Europa-Parlamentet efter Rådet årsregnskabet for EUF som omhandlet i artikel 96. Parlamentet gennemgår også Revisionsrettens årsberetning, ledsaget af Kommissionens svar, de af Revisionsrettens særberetninger, der er relevante for det pågældende regnskabsår, og Revisionsrettens erklæring om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.
4. Kommissionen gør alt for at efterkomme bemærkningerne i Europa-Parlamentets afgørelse om decharge og de kommentarer, der ledsager Rådets henstilling om decharge.
5. Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet anmoder om det, skal Kommissionen aflægge rapport om de foranstaltninger, den har truffet som reaktion på disse bemærkninger og kommentarer, bl.a. de instrukser, som den har givet tjenestegrene, der medvirker ved den økonomiske forvaltning af EUF's midler. Denne rapport sendes også til Revisionsretten.
6. Dechargeafgørelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 120

Hvis Europa-Parlamentet anmoder om det, forelægger Kommissionen det alle oplysninger, der er nødvendige for at kunne kontrollere den økonomiske forvaltning i det pågældende regnskabsår af den del af EUF's midler, som Kommissionen forvalter i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1. Adgangen til og behandlingen af fortrolige oplysninger skal ske under hensyntagen til individets grundlæggende rettigheder, beskyttelsen af fortrolige forretningsoplysninger, bestemmelserne om retlige og disciplinære procedurer og Fællesskabets interesser.

DEL II

SÆRLIGE BESTEMMELSER OM DE EUF-MIDLER, DER FORVALTES AF EIB

Artikel 121

EIB skal hvert år inden den 1. september sende Kommissionen de overslag over forpligtelser og betalinger, der er nødvendige for opstilling af den meddelelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, for transaktionerne vedrørende investeringsfaciliteten, herunder også rentegodtgørelser, i overensstemmelse med den interne aftale.

Banken ajourfører disse overslag hvert kvartal. Den skal, i begyndelsen af hvert kvartal og senest 35 arbejdsdage inden forfaldsdatoerne for medlemsstaternes bidrag som anført i artikel 39, meddele Kommissionen sine overslag over alle de beløb, EUF vil blive anmodet om at udbetale, og som er nødvendige til finansiering af de transaktioner, den har ansvaret for.

Artikel 122

1. De bidrag, der er omhandlet i artikel 39 og vedtaget af Rådet, indbetales af medlemsstaterne til EIB på en særlig konto, der er åbnet i hver medlemsstats navn.
2. Medmindre Rådet træffer anden afgørelse for så vidt angår godtgørelse af EIB efter artikel 8 i den interne aftale, opføres de renter, som tilskrives EIB af den positive saldo på de særlige konti, der er omhandlet i stk. 1, på en konto i Kommissionens navn og anvendes til de formål, der er omhandlet i artikel 9 i den interne aftale.
3. De rettigheder, der opstår, når banken som fordringshaver eller ejer udfører transaktioner vedrørende EUF's midler, tilkommer medlemsstaterne.
4. Banken forvalter de beløb, der er omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med bestemmelserne i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i artikel 128 i denne forordning.
5. Faciliteten forvaltes efter de regler, der er fastsat i AVS-EF-aftalen, OLT-associeringsafgørelsen og den interne aftale.

Artikel 123

EIB udgifter til forvaltningen af investeringsfacilitetens transaktioner godtgøres fuldt ud. Rådet træffer afgørelse om ressourcerne til og ordningerne for betaling af godtgørelse til EIB i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i den interne aftale. Gennemførelsesbestemmelserne til denne afgørelse indarbejdes i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i artikel 128 i denne forordning.

Artikel 124

Banken giver regelmæssigt Kommissionen oplysning om, hvilke transaktioner der udføres vedrørende faciliteten, herunder rentegodtgørelser, og hvorledes banken har udnyttet hvert af de bidrag, der efter indkaldelse er indbetalt til den, med angivelse af bl.a. de samlede kvartalsmæssige beløb for forpligtelser, kontrakter og betalinger, efter bestemmelserne i den forvaltningsaftale, der er omhandlet i artikel 128 i denne forordning.

Artikel 125

1. Banken fører regnskabet over den af EUF finansierede facilitet, herunder rentegodtgørelser. Banken og Kommissionen opstiller efter fælles overenskomst de nødvendige regnskabsregler og -metoder og underretter medlemsstaterne herom.
2. Banken forelægger hvert år Rådet og Kommissionen en beretning om gennemførelsen af de transaktioner, der finansieres over den del af EUF's midler, som banken forvalter, indeholdende bl.a. årsopgørelserne opstillet efter de regler og metoder, der er omhandlet i stk. 1, og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 101, stk. 2, i denne forordning.

Udkast til disse dokumenter forelægges senest den 28. februar og den endelige udgave senest den 30. juni efter det afsluttede regnskabsår, så Kommissionen, i overensstemmelse med artikel 32, stk. 1, i den interne aftale, på grundlag heraf kan udarbejde det årsregnskab, der er omhandlet i artikel 96 i denne forordning. Rapporten om den finansielle forvaltning af de midler, der forvaltes af banken, forelægges af denne for Kommissionen senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår.

Artikel 126

For aftaler finansieret over de EUF-midler, som banken forvalter, gælder bankens egne regler.

Artikel 127

Banken kan, når det drejer sig om programmer eller projekter, der samfinansieres af medlemsstaterne eller deres forvaltningsorganer, og som svarer til de prioriteter, der er opstillet i landesamarbejdsstrategierne som omhandlet i kapitel III i den interne aftale og i artikel 20 i OLT-associeringsafgørelsen, overdrage medlemsstaterne eller deres forvaltningsorganer ansvaret for forvaltningen af Det Europæiske Fællesskabs bistand.

Artikel 128

Gennemførelsesbestemmelserne til denne del fastsættes i en forvaltningsaftale mellem Kommissionen, der handler i Fællesskabets navn, og banken.

DEL III OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFSNIT I OVERGANGSBESTEMMELSER

KAPITEL 1 OVERFØRSEL AF RESTBELØB FRA TIDLIGERE EUF

Artikel 129

1. Bestemmelserne i dette afsnit regulerer overførslen til 9. EUF af restbeløbene af de midler, der blev fastsat i de interne aftaler vedrørende henholdsvis 6.⁸, 7.⁹ og 8.¹⁰ EUF.
2. Restbeløbene af de tidligere EUF anvendes til finansiering af projekter, programmer og andre former for foranstaltninger, der bidrager til virkeliggørelsen af målene i AVS-EF-aftalen og OLT-associeringsafgørelsen, i overensstemmelse med bestemmelserne i henholdsvis aftalen og afgørelsen og på de vilkår, der er anført i dette afsnit.

Med dette formål vil alle eventuelle restbeløb fra tidligere EUF, således som fastlagt på den dato, hvor finansprotokollen træder i kraft, for AVS-staternes vedkommende, og på den dato, hvor den interne aftale træder i kraft, for OLT's vedkommende, samt alle beløb, der senere vil blive frigjort vedrørende projekter, der for øjeblikket er ved at blive gennemført som led i de nævnte fonde, blive overført til 9. EUF.

Artikel 130

1. Ethvert beløb, der er blevet tildelt det vejledende program for en AVS-stat eller en AVS-region inden datoen for finansprotokollens ikrafttrædelse og overført til 9. EUF, vil fortsat stå til rådighed for den pågældende stat eller region.
2. De midler, der er blevet tildelt OLT, inden OLT-associeringsafgørelsen træder i kraft, vil fortsat stå til rådighed dem. Ethvert beløb, der således er overført til 9. EUF efter tidligere at være blevet tildelt det vejledende program for et OLT eller en

⁸ EFT L 86 af 31.3.1986, s. 210 - 221.

⁹ EFT L 229 af 17.8.1991, s. 288.

¹⁰ EFT L 156 af 29.5.1998, s. 108.

region, vil fortsat stå til rådighed for det pågældende OLT eller det regionale samarbejde som led i gennemførelsen af OLT-associeringsafgørelsen.

3. Restbeløbene af indtægter fra renter tilskrevet midlerne fra de tidligere EUF overføres til 9. EUF og tildeles til de samme formål som de indtægter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, i den interne aftale. Det samme gælder diverse indtægter fra de tidligere EUF, bl.a. bestående af morarenter opkrævet i tilfælde, hvor medlemsstaterne har indbetalt deres bidrag til de nævnte fonde for sent, og renter, der tilskrives EUF-midler forvaltet af Den Europæiske Investeringsbank, og som tilfalder Fællesskabet.

Artikel 131

1. Hvad angår AVS-staterne vil ethvert andet restbeløb, der ikke er tildelt et land eller en region, under hensyn til de overgangsbestemmelser, der gælder indtil AVS-EF-aftalens ikrafttræden, blive tildelt 9. EUF i overensstemmelse med den afgørelse, der er omhandlet i artikel 132.

Bestemmelsen i første afsnit gælder bl.a. for eventuelle restbeløb hidrørende fra:

- a) 6., 7. og 8. EUF's midler, der ikke tidligere er blevet tildelt en specifik AVS-stat eller -region, herunder eventuelle restbeløb af de midler, der er til rådighed for nødhjælp, flygtningehjælp og strukturpasning
 - b) Stabex- og Sysmin-midler.
2. Hvad angår OLT vil ethvert andet restbeløb, der ikke er tildelt et vejledende program på datoen for den interne aftales ikrafttræden, blive konteret det ikke-tildelte beløb under 9. EUF.

Denne bestemmelse finder anvendelse på eventuelle restbeløb af de samlede beløb, der er omhandlet i artikel 118 og 142 i afgørelse 91/482/EF vedrørende henholdsvis stabilisering af eksportindtægter fra basislandbrugsvarer (Stabex) og den særlige finansieringsfacilitet (Sysmin). Dog kan der, indtil den interne aftales ikrafttrædelse, vedtages finansieringsafgørelser vedrørende restbeløbene af Sysmin, hvis der er anmodet om finansiering inden udløbet af Rådets afgørelse 91/482/EF¹¹.

Artikel 132

Kommissionen fastsætter gennemførelsesbestemmelser til dette afsnit for så vidt angår den endelige behandling, inden for rammerne af 9. EUF, af restbeløb og beløb, der vil blive frigjort, og som skal overføres til 9. EUF.

Afgørelsen herom træffes efter høring af Den Europæiske Investeringsbank for så vidt angår de midler, som den forvalter, og i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i AVS-EF-aftalen, OLT-associeringsafgørelsen, den interne aftale og denne forordning.

¹¹ EFT L 263 af 19.9.1991, s. 1.

KAPITEL 2

REGLER VEDRØRENDE GENNEMFØRELSEN AF TIDLIGERE EUF OG OVERFØRTE RESTBELØB

Artikel 133

1. Restbeløbene af tidligere EUF, overført til 9. EUF, forvaltes efter de regler, der er fastsat i dette afsnit og i de relevante bestemmelser i AVS-EF-aftalen, OLT-associeringsafgårelsen eller den interne aftale.
2. Hvad angår AVS-staterne vil de forpligtelser henhørende under 6., 7. og 8. EUF, der er indgået inden AVS-EF-aftalens ikrafttræden, fortsat blive gennemført i overensstemmelse med reglerne for de pågældende EUF, undtagen for så vidt angår hvervet som finansinspektør og regnskabsaflæggelsen, hvor bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse. Fra denne ikrafttrædelsesdato anvendes restbeløb overført til 9. EUF efter de regler, der er fastsat i AVS-EF-aftalen, den interne aftale og denne forordning.

For overførsler fra tidligere EUF til fordel for nationale eller regionale vejledende programmer som omhandlet i artikel 130 i denne forordning gælder dog følgende:

- a) hvis beløbet overstiger 10 mio. EUR pr. land eller region, forvaltes disse midler efter EUF's oprindelsesregler, når det drejer sig om adgang til deltagelse i udbud og tildeling af kontrakter
 - b) hvis de overførte ressourcer udgør 10 mio. EUR eller derunder, finder 9. EUF's regler for adgang til udbud anvendelse.
3. Hvad angår OLT vil de forpligtelser henhørende under Tidligere EUF, der er indgået inden AVS-EF-aftalens og denne forordnings ikrafttræden, fortsat blive gennemført i overensstemmelse med reglerne for de pågældende EUF, undtagen for så vidt angår hvervet som finansinspektør og regnskabsaflæggelsen, hvor bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse. Midlerne under Tidligere EUF vil fortsat blive anvendt i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i afgørelse 91/482/EF, der af samme grund forbliver i kraft indtil den interne aftales ikrafttræden.
 4. Afgørelserne vedrørende Tidligere EUF, som Den Europæiske Investeringsbank står for den finansielle forvaltning af, vil fortsat blive gennemført efter de regler, der gælder for disse EUF.

Artikel 134

For at sikre, at indfrielsen af de forpligtelser, der er indgået inden for rammerne af de tidligere EUF, sker under overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, anvender Kommissionen procedurer, der bl.a. indebærer, at en finansieringsaftale, efter denne forordnings ikrafttræden, kun kan forlænges én gang og højst for en periode af tre år regnet fra den tidsfrist, der på tidspunktet for denne ikrafttrædelse blev fastsat for afslutning af det program eller projekt, der finansieres i henhold til den pågældende aftale.

KAPITEL 3 OVERGANGSPERIODE

Artikel 135

1. De frister, der er omhandlet i artikel 102, 103, 116 og 125, finder for første gang anvendelse for regnskabsåret 2005.

For de forudgående regnskabsår fastsættes fristerne til henholdsvis:

- a) 30. april og 31. maj for artikel 102
 - b) 15. juli for artikel 103, stk. 1
 - c) 15. oktober for artikel 103, stk. 2
 - d) 30. november for artikel 103, stk. 3
 - e) 15. juli og 31. oktober for artikel 116, stk. 2
 - f) 30. november for artikel 116, stk. 6
 - g) 31. marts, 15. september og 30. april for artikel 125, stk. 2, andet afsnit.
2. Bestemmelserne i afsnit VII i del I vil gradvis blive anvendt, efterhånden som der bliver teknisk mulighed for det, så de kan få fuld virkning for regnskabsåret 2005.

AFSNIT II AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 136

1. I overensstemmelse med artikel 2 og 34 i den interne aftale vurderer medlemsstaterne, i hvilket omfang forpligtelser er indfriet og betalinger gennemført inden udløbet af 9. EUF. Ved samme lejlighed vurderer de også Kommissionens behov for midler til dækning af gennemførelsesudgifter i henhold til artikel 4 og 9 i den interne aftale. Behovet for nye ressourcer til støtte for det finansielle samarbejde og til dækning af gennemførelsesudgifter som omhandlet i artikel 9 i den interne aftale fastsættes på grundlag af denne vurdering. De tager behørigt hensyn til de midler under 9. EUF, som der ikke er indgået forpligtelser for, og som ikke er udbetalt. Kommissionen tager, ved ajourføringen af tildelingen af midler i henhold til artikel 16 i den interne aftale, fuldt ud hensyn til denne vurdering af resultaterne og foretager den omfordeling af midlerne, der er nødvendig for at opnå en optimal udnyttelse af de disponible midler.
2. Inden udløbet af 9. EUF fastsætter medlemsstaterne en skæringsdato for, hvornår der ikke længere kan disponeres over midler fra 9. EUF.

Artikel 137

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og finder anvendelse i samme periode som den interne aftale.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG

FINANSIELLE OPLYSNINGER OM EUF

1. I overensstemmelse med artikel 1 i den interne aftale tildeles EUF et beløb på højst 13 800 mio. EUR finansieret af medlemsstaterne, der yder følgende bidrag:

Medlemsstat	Bidrag i mio. EUR
Belgien	540,96
Danmark	295,32
Tyskland	3 223,68
Grækenland	172,50
Spanien	805,92
Frankrig	3 353,40
Irland	85,56
Italien	1 730,52
Luxembourg	40,02
Nederlandene	720,36
Østrig	365,70
Portugal	133,86
Finland	204,24
Sverige	376,74
Det Forenede Kongerige	1 751,22
	13 800,00

Beløbet fordeler sig som følger:

- i) AVS-staterne tildeles 13 500 mio. EUR
- ii) OLT tildeles 175 mio. EUR
- iii) 125 mio. EUR forbeholdes Kommissionen til dækning af udgifter i forbindelse med gennemførelsen af 9. EUF.

2.1. Af det samlede beløb, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, litra a), i den interne aftale, afsættes der 13 500 mio. EUR til AVS-staterne, fordelt således:

- a) op til 10 000 mio. EUR i form af gavebistand, herunder op til:
 - i) 9 836 mio. EUR i støtte til den langsigtede udvikling; denne støtte skal programmeres i overensstemmelse med artikel 1-5 i bilag IV til AVS-EF-aftalen. Disse midler kan anvendes til humanitær bistand og kortfristet nødhjælp i henhold til artikel 72, stk. 3, i AVS-EF-aftalen. 195 mio. EUR af dette rammebeløb skal gå til finansiering af de rentegodtgørelser, der er omhandlet i artikel 3, litra c), i bilag I, og i artikel 2 og 4 i bilag II til AVS-EF-aftalen
 - ii) 90 mio. EUR forbeholdt finansieringen af budgettet for centret for virksomhedsudvikling (CVU), i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag III til AVS-EF-aftalen
 - iii) 70 mio. EUR forbeholdt finansieringen af budgettet for centret for landbrugsudvikling (CLU), i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag III til AVS-EF-aftalen og
 - iv) 4 mio. EUR til dækning af udgifterne i forbindelse med Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS/EF, der blev oprettet ved artikel 17 i AVS-EF-aftalen
- b) op til 1 300 mio. EUR forbeholdt finansieringen af støtten til regionalt samarbejde og integration mellem AVS-staterne, i overensstemmelse med artikel 6-14 i bilag IV til AVS-EF-aftalen
- c) op til 2 200 mio. EUR afsat til finansiering af investeringsfaciliteten i overensstemmelse med de bestemmelser og betingelser, der er fastsat i bilag II ("Finansieringsvilkår og -betingelser") i AVS-EF-aftalen, uden at dette berører finansieringen af de rentegodtgørelser, der er omhandlet i artikel 2 og 4 i bilag II til aftalen, ved hjælp af de midler, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), punkt i), i nærværende bilag.

2.2. Af det beløb på 13 500 mio. EUR, der er omhandlet i stykke 1, kan et beløb på 1 000 mio. EUR først frigives, efter at Rådet i 2004 har undersøgt resultaterne på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Hvis de frigives, fordeles disse midler efter behov mellem de rammebeløb, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c).

3. Den samlede finansielle bistand, som Fællesskabet yder OLT af det samlede rammebeløb, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra a), i den interne aftale, er fastsat til 175 mio. EUR, heraf 155 mio. EUR i form af gavebistand; heraf er 1 mio. EUR beregnet til finansiering af de rentegodtgørelser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, litra d), i bilag IIA til afgørelsen om associering af OLT, og 20 mio. EUR som led i investeringsfaciliteten. Reglerne for gennemførelse af denne bistand fastsættes i Rådets afgørelse om associering af OLT med Fællesskabet, vedtaget i henhold til traktatens artikel 187.

4. Et beløb på 125 mio. EUR er beregnet til finansiering af de udgifter i forbindelse med gennemførelsen, som Kommissionen afholder inden for rammerne af AVS-EF-aftalen. Beløbet anvendes i overensstemmelse med de principper, der er fastsat i

artikel 9 i nævnte interne aftale, og forhøjes med de beløb, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, i samme aftale.

- 5.1. Til det beløb, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, skal lægges op til 1 720 mio. EUR svarende til de lån, som Den Europæiske Investeringsbank yder af egne midler. Disse midler ydes til de formål, der er beskrevet i bilag II til AVS-EF-aftalen og i OLT-associeringsafgørelsen, på de betingelser, der er fastsat i bankens vedtægter, og efter de relevante bestemmelser i de finansieringsvilkår og -betingelser, der er fastsat i ovennævnte bilag og afgørelse.
- 5.2. Af disse lån anvendes:
 - a) indtil 1700 mio. EUR til finansieringstransaktioner, der skal gennemføres i AVS-staterne, og
 - b) indtil 20 mio. EUR til finansieringstransaktioner, der skal gennemføres i OLT.